

DYPLOM Z ARCHICADEM

EDYCJA 2021/2022

Prace nagrodzone

Kreatywność, odwaga w rozwiązywaniu problemów, umiejętność zrozumienia potrzeb, ocena możliwości realizacji własnych pomysłów, w końcu pewność swojego warsztatu to cechy dobrego architekta. Najlepszych cechuje ponadto wizjonerskie, lecz niepozbawione racjonalności podejście do podejmowanych tematów.

Z ogromną przyjemnością oddajemy do Państwa rąk katalog nagrodzonych w naszym Konkursie DYPLOM Z ARCHICADEM prac młodych polskich architektów, absolwentów wydziałów architektury z całej Polski, których mamy nadzieję zobaczyć w niedalekiej przyszłości w gronie najlepszych polskich twórców. Podobnie jak w latach poprzednich, w nadesłanych projektach podejmowano tematy, które można zamknąć w ramie określić: „eksperyment, manifest, wyzwanie, miasto, forma”, jednak w tym roku zauważyliśmy wyraźny trend działania na rzecz natury, w szacunku dla niej i z zaangażowaniem w jej ochronę.

Od pięciu lat Konkurs organizowany przez WSC cieszy się coraz większą popularnością wśród studentów wydziałów architektury, architektury wnętrz i architektury krajobrazu. Celem Konkursu jest wyłonienie najciekawszych projektów wykonanych z wykorzystaniem programu Archicad firmy GRAPHISOFT. Naszą ideą jest promowanie młodych, utalentowanych architektów korzystających z oprogramowania BIM i zachęcanie studentów do posługiwania się w pracy najnowocześniejszymi narzędziami i technologiami. Piąta edycja Konkursu objęła prace dyplomowe obronione w roku 2021 oraz na początku 2022.

Prace oceniane były przez **JURY** w składzie: mgr inż. arch. **Robert Konieczny** (KWK Promes), mgr inż. arch. **Szymon Wojciechowski** (APA Wojciechowski), mgr inż. arch. **Zbigniew Maćków** (Maćków Pracownia Projektowa), mgr inż. arch. **Piotr Buśko** (Profil), mgr inż. arch. **Wojciech Gwizdak** (2G Studio), mgr inż. arch. **Iwona Szymanik** (WSC), mgr inż. arch. **Witold Szymanik** (WSC) oraz mgr inż. arch. **Rafał Siłek** (WSC) – sekretarz organizacyjny Konkursu. Wyłonienie laureatów nie było łatwym zadaniem, w tym roku napłynęło na Konkurs niemal 300 prac o różnicowanej tematyce i wysokim poziomie, co przysporzyło jurorom wiele satysfakcjonującej pracy.

Obecnie trwa kolejna, szósta już edycja Konkursu, do której mogą być zgłaszane prace obronione w roku 2022 oraz na początku 2023 (do dnia zakończenia przyjmowania zgłoszeń). Pula nagród wynosi ponad 70 000 złotych. Na zakończenie Konkursu, wzorem lat ubiegłych, organizujemy uroczystą galę finałową z architektonicznymi atrakcjami.

Zachęcamy do propagowania Konkursu wśród studentów. Mamy nadzieję, że udział w Konkursie DYPLOM Z ARCHICADEM ułatwi najlepszym absolwentom dobry start i osiągnięcie wymarzonej pozycji zawodowej, a także realizację pomysłów związanych z tworzeniem architektury na miarę ich kreatywności i talentu.

Iwona Szymanik

architekt

wiceprezes zarządu WSC Witold Szymanik i S-ka Sp. z o.o.

I NAGRODA

Alicja Nowak

TEMAT: NOWY WYDŹWIĘK – CENTRUM MUZYKI W BUNKRZE FLAKTURM IV

UCZELNIA: POLITECHNIKA KRAKOWSKA

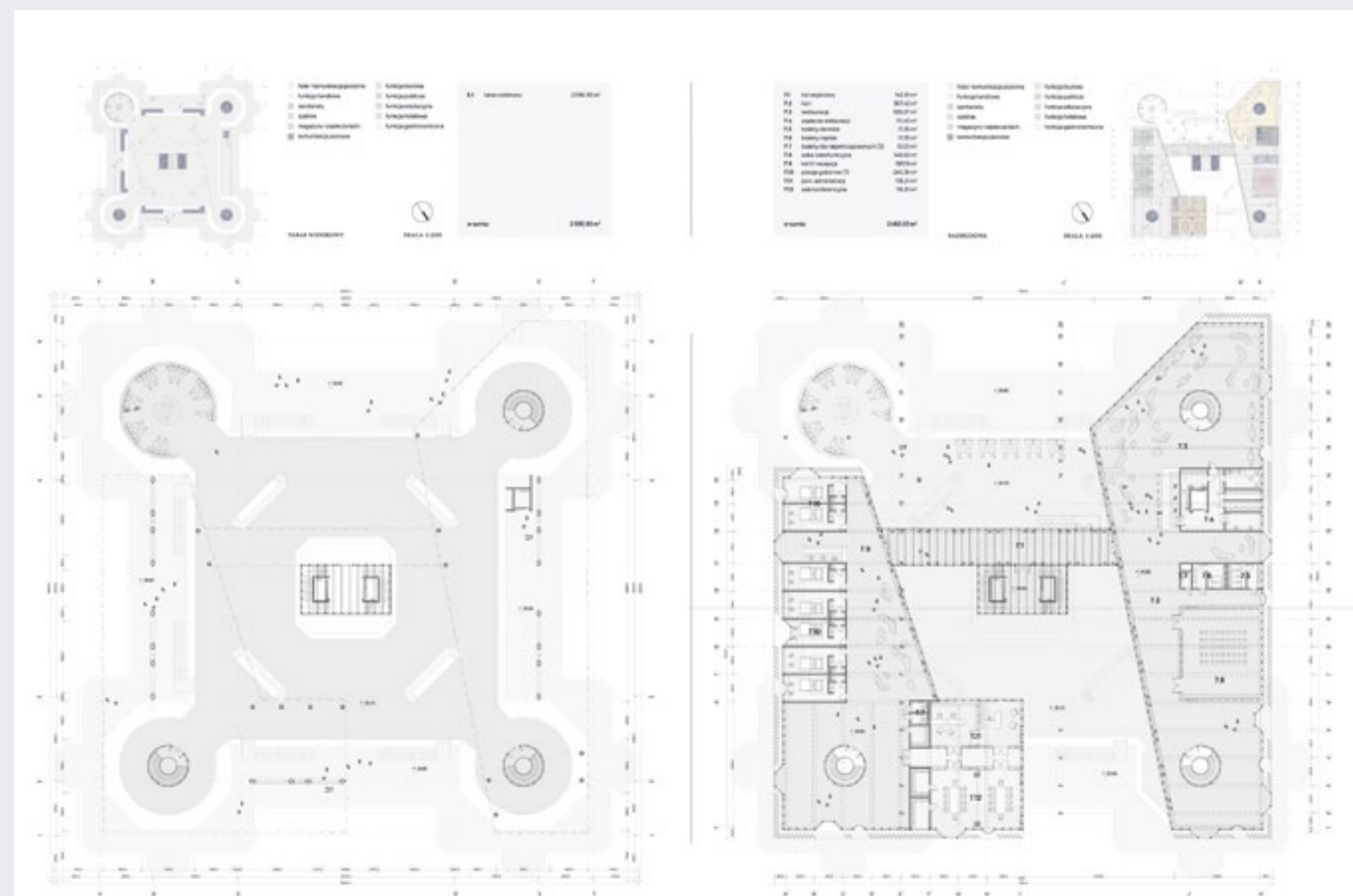
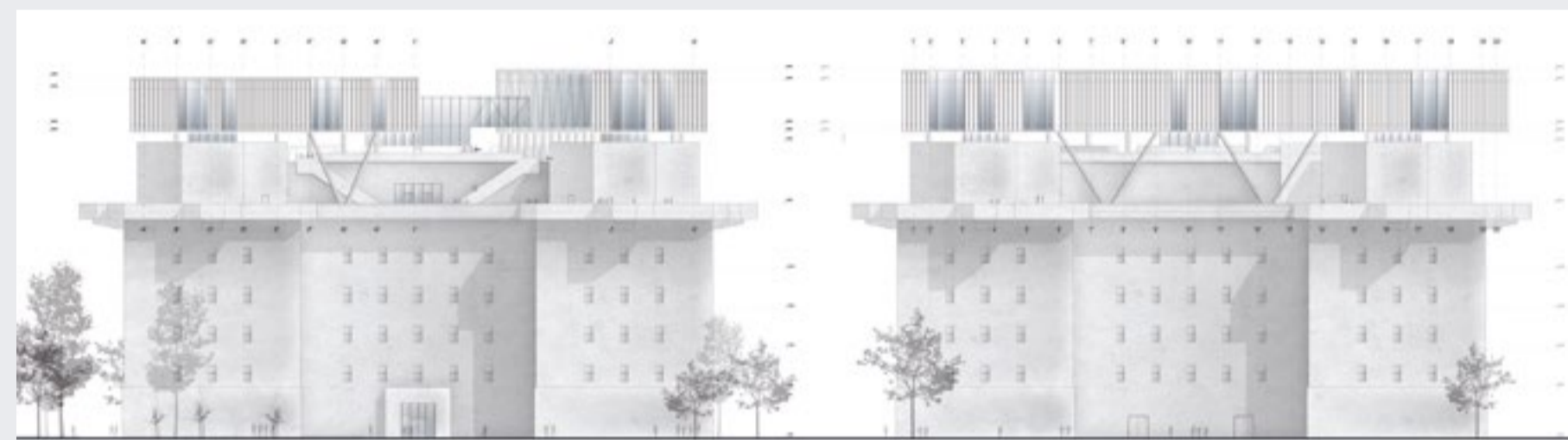
PROMOTOR: PROF. DR HAB. INŻ. ARCH. MARIA JOLANTA ŻYCHOWSKA

Obiekty zabytkowe niosą ze sobą naleciałości historii, często budzące negatywne skojarzenia ze względu na czas ich budowy lub późniejszy sposób wykorzystania. O ile aranżacja i restauracja architektury spełniającej standardy estetyczne ukształtowane przez uwarunkowania historyczne i społeczne rodzi pozytywne reakcje, o tyle obiekty, których odbiór jest obciążony negatywnymi konotacjami, nadal często nie są adaptowane do nowych funkcji, a nawet budzą dyskusje nad zasadnością ich istnienia – tak jak w wypadku bunkra Flakturm IV w Hamburgu. Czy jednak tak specyficzna, niepasująca do otoczenia i obciążona echem przeszłości architektura ma szansę na uzyskanie nowej wartości?

Celem projektu jest wykorzystanie skali, silnej formy, otoczenia oraz położenia obiektu. Proponowana nadbudowa, wykorzystująca wysokość bunkra, to dwie lekkie, asymetryczne bryły stojące w opozycji do istniejącej masywnej konstrukcji i otwierające widok na centrum miasta na zasadzie lunety. Również otoczenie budowli zostało przekształcone przez wprowadzenie modułów zieleni wynikających z proporcji obiektu i porządkujących zaniedbaną przestrzeń.

Nowy Wydźwięk rozwija naturalnie zakorzonioną funkcję centrum muzyki, jednocześnie biorąc pod uwagę historię obiektu oraz jego pierwotny charakter. Bunkier, dotychczas masywny i introwertyczny, staje się „muzyczną latarnią morską”, która zaprasza do skorzystania z różnorodnej oferty wewnątrz oraz „promieniuje” na otoczenie, nadając mu nowy wydźwięk.

OPINIA KOMISJI: Nagrodę przyznano za udaną redefinicję przestrzenną, funkcjonalną i symboliczną wieży-bunkra przeciwlotniczego Flakturm IV, z okresu drugiej wojny światowej, położonej w Hamburgu. Niechciane pozostałości wojny – budynek budowany po to, aby nie móc go zniszczyć, którego obecnie nie ma się jak pozbyć przez kilkadziesiąt lat stanowił dominantę dla okolicy budząc negatywne skojarzenia. Projekt mierzy się z wyzwaniem nadania nowego znaczenia przestrzennego i znaczeniowego. Kontrastujące formy nie starają się walczyć ze świadkiem historii, a tworzą specyficzną hybrydę. Komisja nagrodziła odważny, bo kontrowersyjny temat oraz autorską próbę dania drugiej szansy obciążonemu historycznie budynkowi. Niechciana przeszłość ma szansę na pożądaną i użyteczną przyszłość. Cała praca jest spójna zarówno pod względem merytorycznym jak i wizualnym.

II NAGRODA

Klaudia Trębska

TEMAT: OŚRODEK REHABILITACYJNY DLA KOALI AUSTRALIJSKICH

NA GÓRZE TAMBORINE, QUEENSLAND

UCZELNIA: POLITECHNIKA WROCŁAWSKA

PROMOTOR: DR INŻ. ARCH. MAREK LAMBER

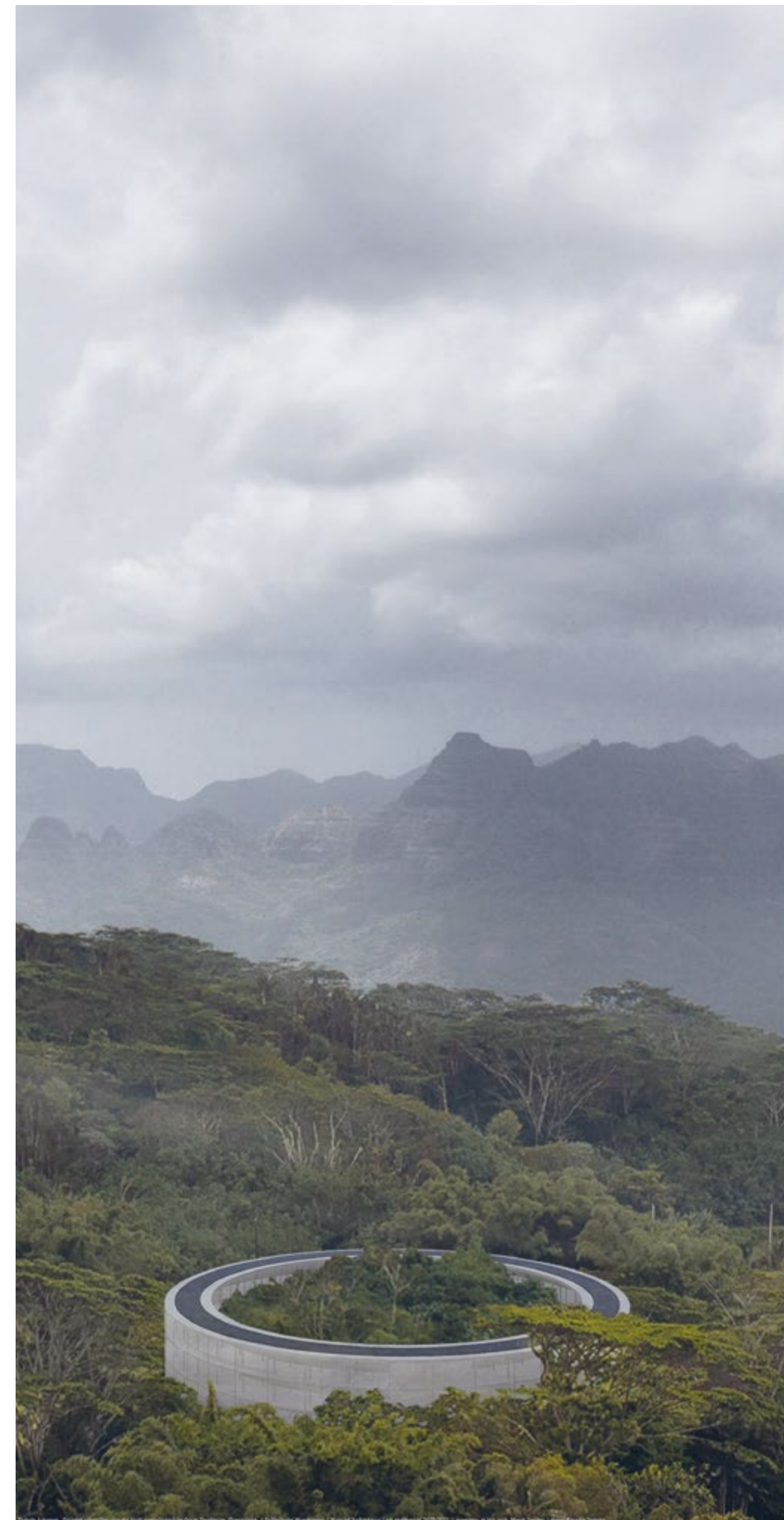
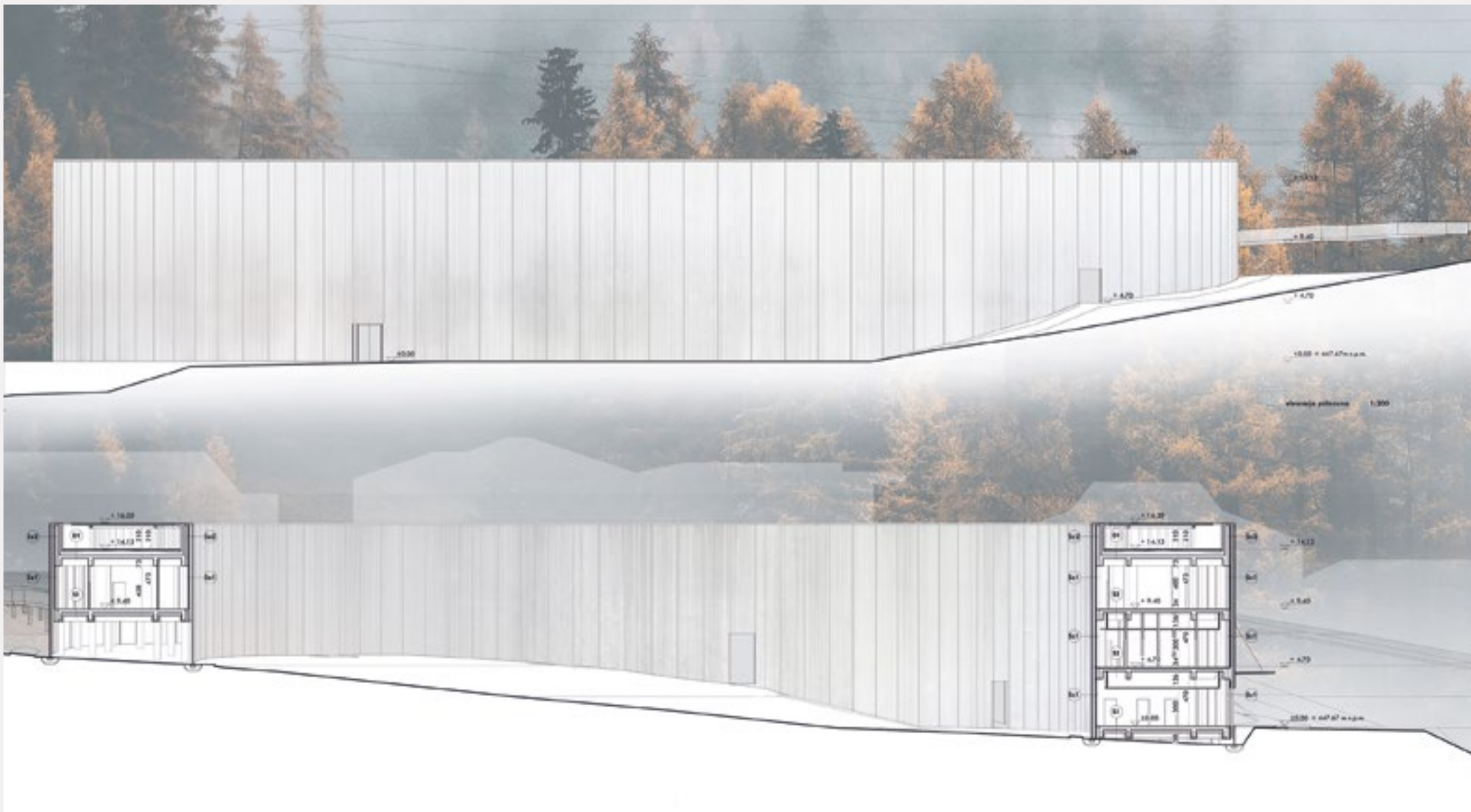
Przyczyną podjęcia tematu była utrata naturalnych siedlisk koali w Australii na skutek ekspansji terytorialnej ludzi, intensywnej deforestacji, a także pożarów buszu na przełomie 2019/2020 roku. Teren opracowania znajduje się na płaskowyżu Tamborine Mountain, zamieszkiwanym przez ludność rdzenną przez tysiące lat.

Tytuł projektu odnosi się do systemu wierzeń Aborygenów znanego jako Tjukula Jukurpa, który zakłada poszanowanie natury, a także określa stosunek ludzi do roślin i zwierząt. Pracę zainspirowała relacja komensalizmu pomiędzy koalami a drzewami eukaliptusowymi. Założeniem projektu jest stworzenie habitatu tymczasowego dla koali, które po rehabilitacji mogłyby wrócić na wolność.

Forma pierścienia umożliwia obserwację zwierząt i zapewnia panoramiczny widok na subtropikalny krajobraz płaskowyżu. Budynek składa się z trzech kondygnacji uniesionych ponad poziom terenu, aby umożliwić swobodny przepływ wody. Każda kondygnacja pełni odrębną funkcję. Na parterze umieszczono klinikę weterynaryjną, wyższe piętro zajmuje blok diagnostyczny z laboratoriami i strefa dydaktyczna dla studentów, najwyższa kondygnacja ma funkcję muzealną i jest dostępna dla zwiedzających.

Charakterystycznym elementem projektu są panele elewacyjne pozyskujące skroploną parę wodną. Na wewnętrznym dziedzińcu zaprojektowano studnie magazynujące deszczówkę. Na dachu zdecydowano się umieścić panele fotowoltaiczne, które będą głównym źródłem energii elektrycznej i pozwolą ukryć instalacje budynku.

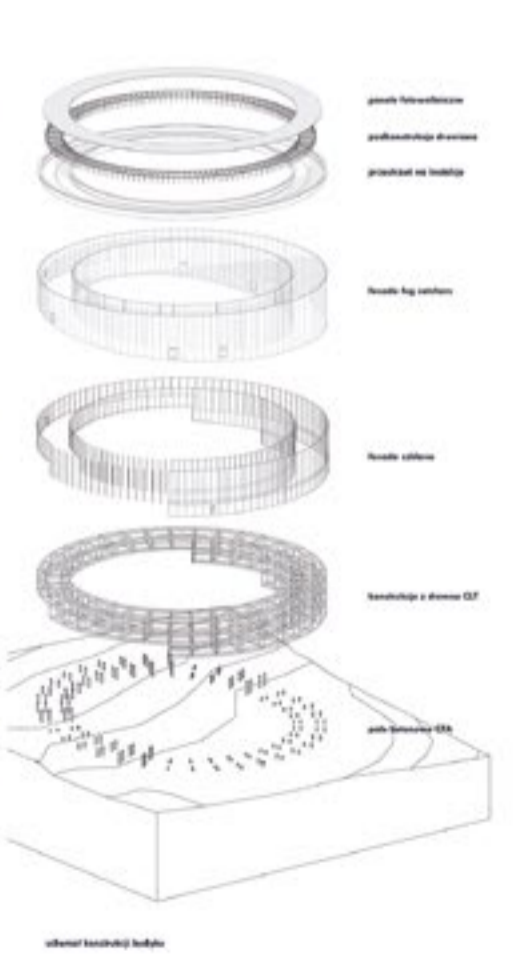
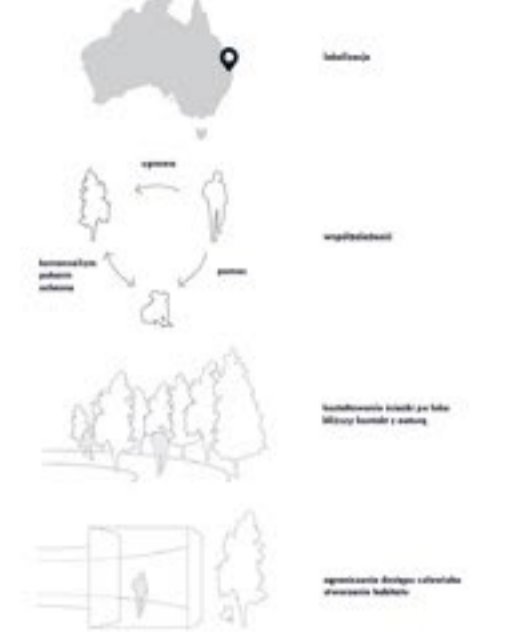
OPINIA KOMISJI: Nagrodę przyznano za odważną, precyzyjną dyspozycję przestrzenną i funkcjonalną. Projekt tymczasowego habitatu dla koali jest próbą pogodzenia paradoksów. Z jednej strony mocna forma budynku w kształcie pierścienia, z drugiej forma utopiona w zieleni i dostosowana do terenu tak, by nie dominować a współpracować z otoczeniem. Z jednej strony budynek sam w sobie stanowi ingerencję w przyrodę, z drugiej powstał jednak po to, by ratować ofiary ingerencji człowieka w przyrodę. Z jednej strony budynek wygradza fragment lasu i zabiera coś z przyrody, ale robi to po to, by coś przyrodzie zwrócić. Wielofunkcyjny program użytkowy oraz forma zabudowy sprawiają, że całość tworzy spójny i podporządkowany projekt naprawy relacji człowiek – przyroda – obiekt. Projekt cechuje dojrzałość w podejmowaniu decyzji projektowych, a także ciekawe rozwiązania architektoniczne.

Tjukula Jukurpa.

Ośrodek rehabilitacyjny dla koali australijskich na Górze Tamborine, Queensland.

Praca jest odwołana do wierzeń Aborygenów znanego jako Tjukula Jukurpa, który zakłada poszanowanie natury, a także określa stosunek ludzi do roślin i zwierząt. Pracę zainspirowała relacja komensalizmu pomiędzy koalami a drzewami eukaliptusowymi. Założeniem projektu jest stworzenie habitatu tymczasowego dla koali, które po rehabilitacji mogłyby wrócić na wolność.

III NAGRODA

Bartosz Iwanow

TEMAT: MARS ONE – PIERWSZA KOLONIA MARSJAŃSKA

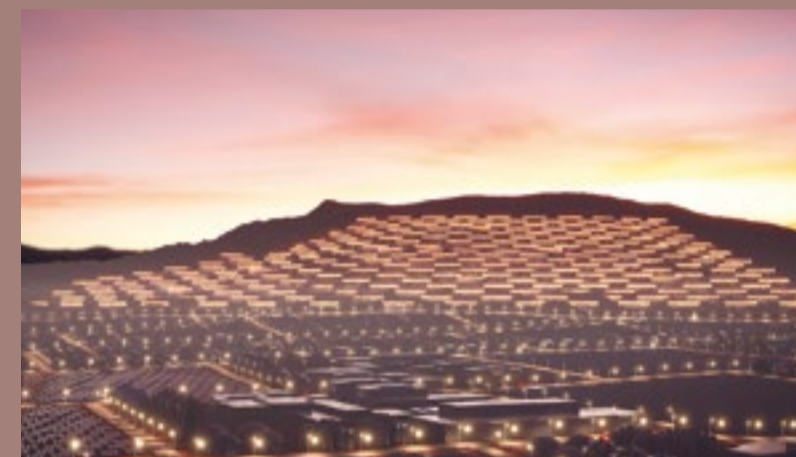
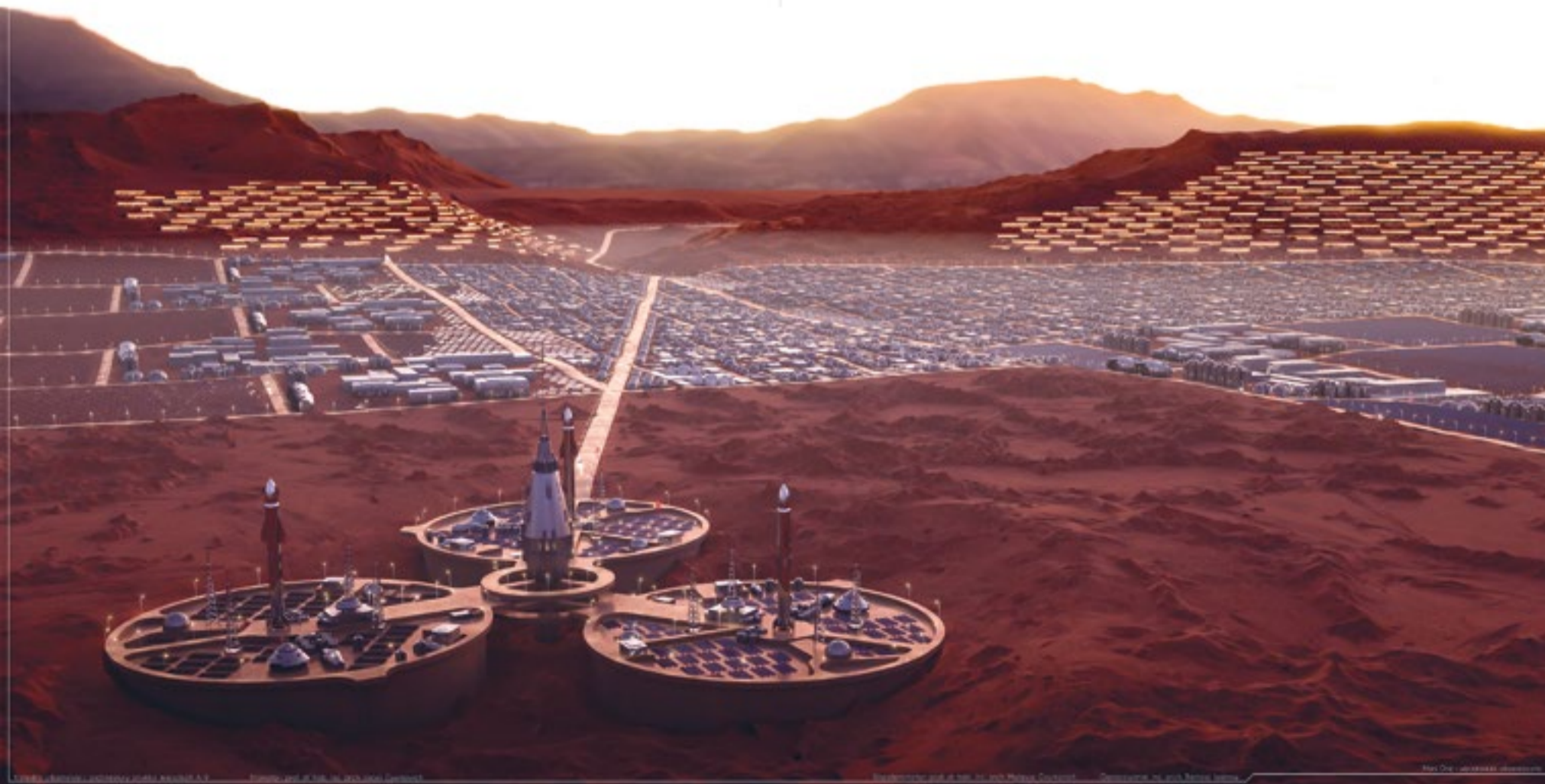
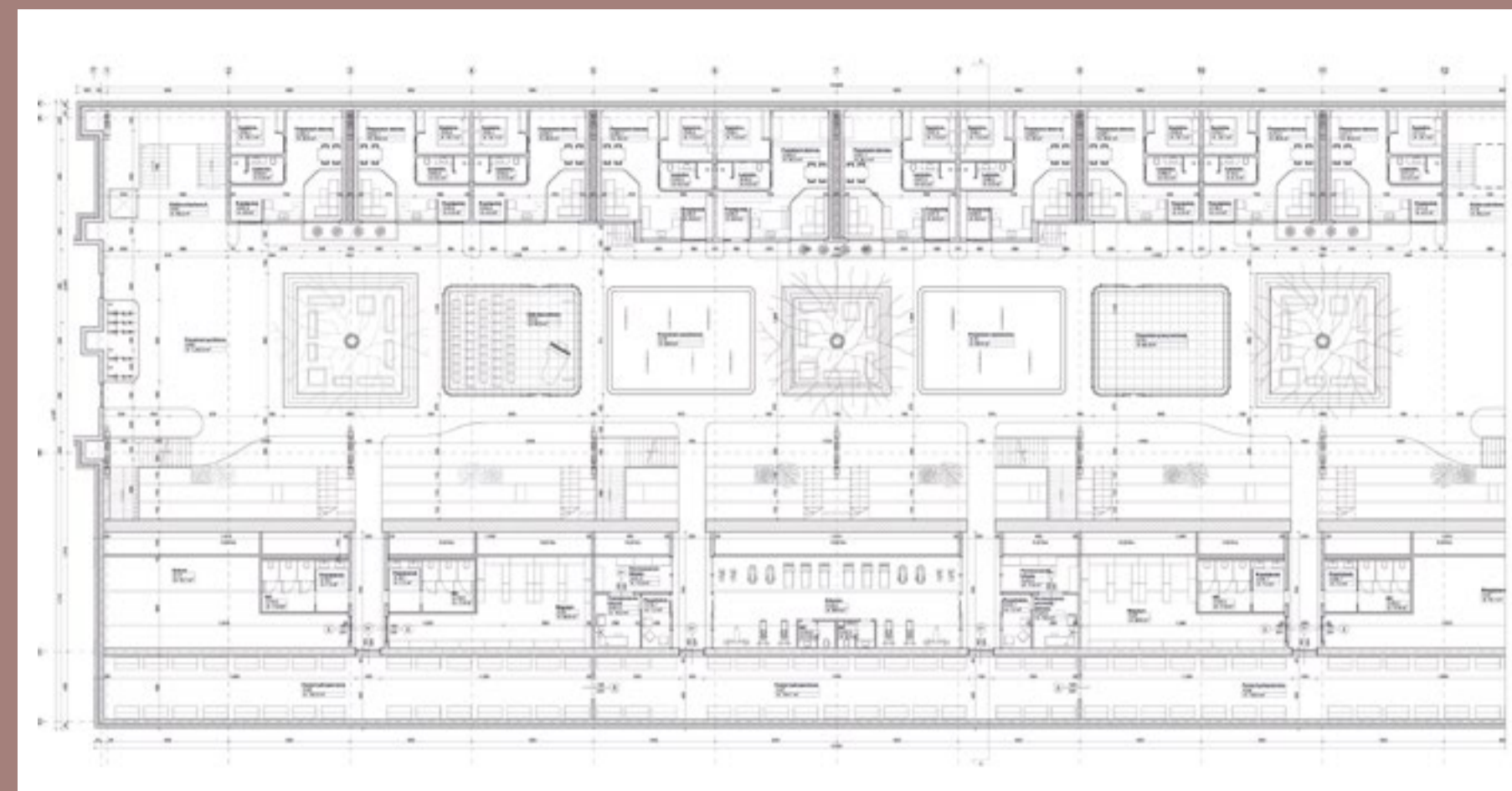
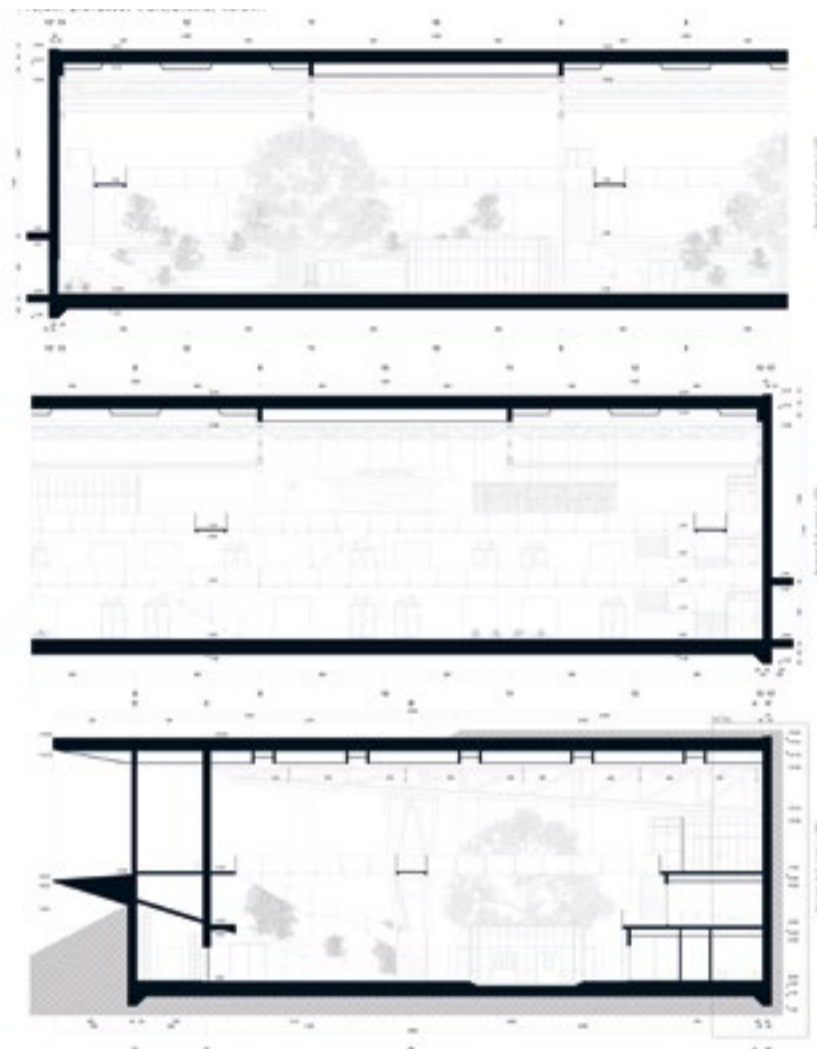
UCZELNIA: POLITECHNIKA KRAKOWSKA

PROMOTOR: DR HAB. INŻ. ARCH. JACEK GYURKOVICH, PROF. PK

Mars One to projekt pierwszej pozaziemskiej kolonii zlokalizowanej na planecie Mars w zachodniej części krateru Jezero. Współrzędne geograficzne lokalizacji to 18°38'N i 77°58'E. Projekt przewiduje miejsce do życia dla 25 000 osób wraz z potrzebną do tego infrastrukturą, obiektami kultury, szpitalami, uniwersytetami i szkołami.

Osiedla mieszkaniowe oraz obiekty użyteczności publicznej zlokalizowane są na dwóch ścianach zbocza krateru. W każdym osiedlu znajduje się po 250 jednostek mieszkalnych. Umieszczenie ich w zboczu pozwala zminimalizować efekty promieniowania słonecznego i kosmicznego. Kaskadowy układ jednostek na wzgórzu poza odpowiednim schronieniem zapewnia również panoramiczny widok na resztę kolonii. W niecce zaprojektowane są obiekty do produkcji żywności oraz fabryki służące do wytworzenia potrzebnych materiałów, takich jak beton marsjański, stal czy tworzywa sztuczne. Materiały do obróbki pozyskiwane są z kopalni odkrywkowych, zlokalizowanych w dolinie rzeki ze względu na występującą tam dużą różnorodność minerałów. Całość połączona jest z portem kosmicznym, składającym się z trzech lądowisk, oraz jego zapleczem obsługowym. Kolonię zaprojektowano jako miasto samowystarczalne.

OPINIA KOMISJI: Nagrodę przyznano za odważne wypłynięcie na nieznaną choć coraz częściej dostrzegane wody rozważań architektonicznych i urbanistycznych. Kolonizacja obcych planet to szereg wyzwań jakim będą musieli sprostać śmialkowie, między innymi z szerokiej palety zagadnień architektonicznych i urbanistycznych. Nowe zjawiska, nie występujące na naszej planecie, które trzeba brać pod uwagę powodują, że projektując w nowych warunkach musimy szukać nowych rozwiązań i stajemy przed nowymi wyzwaniami. Projekt Mars One to mały, choć ciekawy krok w dalekiej podróży zastanawiania się jak optymalizować kolonizację przez ludzkość obcych planet. Na uwagę zasługują dyspozycje urbanistyczne w zmienionych kosmicznych regulach gry.

WYRÓŻNIENIE

Agnieszka Brdys

TEMAT: ADAPTOWER – WIELOFUNKCYJNA STRUKTURA MIESZKANIOWA WE WROCŁAWIU

UCZELNIA: POLITECHNIKA WROCŁAWSKA

PROMOTOR: DR INŻ. ARCH. MACIEJ STOJAK

ADAPTOWER to wielofunkcyjna struktura mieszkaniowa, elastyczna i zdolna do przekształceń form, będąca odzwierciedleniem zmieniających się w czasie potrzeb użytkowników oraz dynamicznie ewoluującego otoczenia. Projekt realizuje ideę adaptacji (łac. ad – do, aptare – pasować), która w kontekście zrównoważonego rozwoju jest próbą odpowiedzi na jeden z obecnie najbardziej rozpowszechnionych problemów w architekturze, jakim jest adaptacja do zmian klimatu.

Głównym celem pracy była próba stworzenia modelowej przestrzeni publicznej mającej za zadanie poprawę uwarunkowań przestrzenno-funkcyjnych, środowiskowych, gospodarczych i społecznych w miejscu niezagospodarowanego dotąd placu przy skrzyżowaniu ulic Komuny Paryskiej i gen. Kazimierza Pułaskiego we Wrocławiu. Nowy obiekt poza realizacją swoich podstawowych funkcji ma wzmocnić tożsamość miejsca, podkreślając rangę cennej osi widokowej Przedmieścia Oławskiego, a także stać się katalizatorem zmian będących częścią programu rewitalizacji dzielnicy.

OPINIA KOMISJI: Wyróżnienie przyznano za ciekawe postawione zagadnienie projektu, starające się jednocześnie oddziaływać lokalnie jak i realizować zamierzenia z szerszą społeczną odpowiedzialnością.

WYRÓŻNIENIE

Karol Dejk

TEMAT: PROJEKT KONCEPCYJNY ZAGOSPODAROWANIA TERENU ZIELENI W SĄSIEDZTWIE SZKOŁY PODSTAWOWEJ W KOLONII, W OBRĘBIE DZIELNICY POLL, PRZY SIEGBURGER STRASSE

UCZELNIA: ZACHODNIOPOMORSKI UNIWERSYTET TECHNOLOGICZNY

W SZCZECINIE

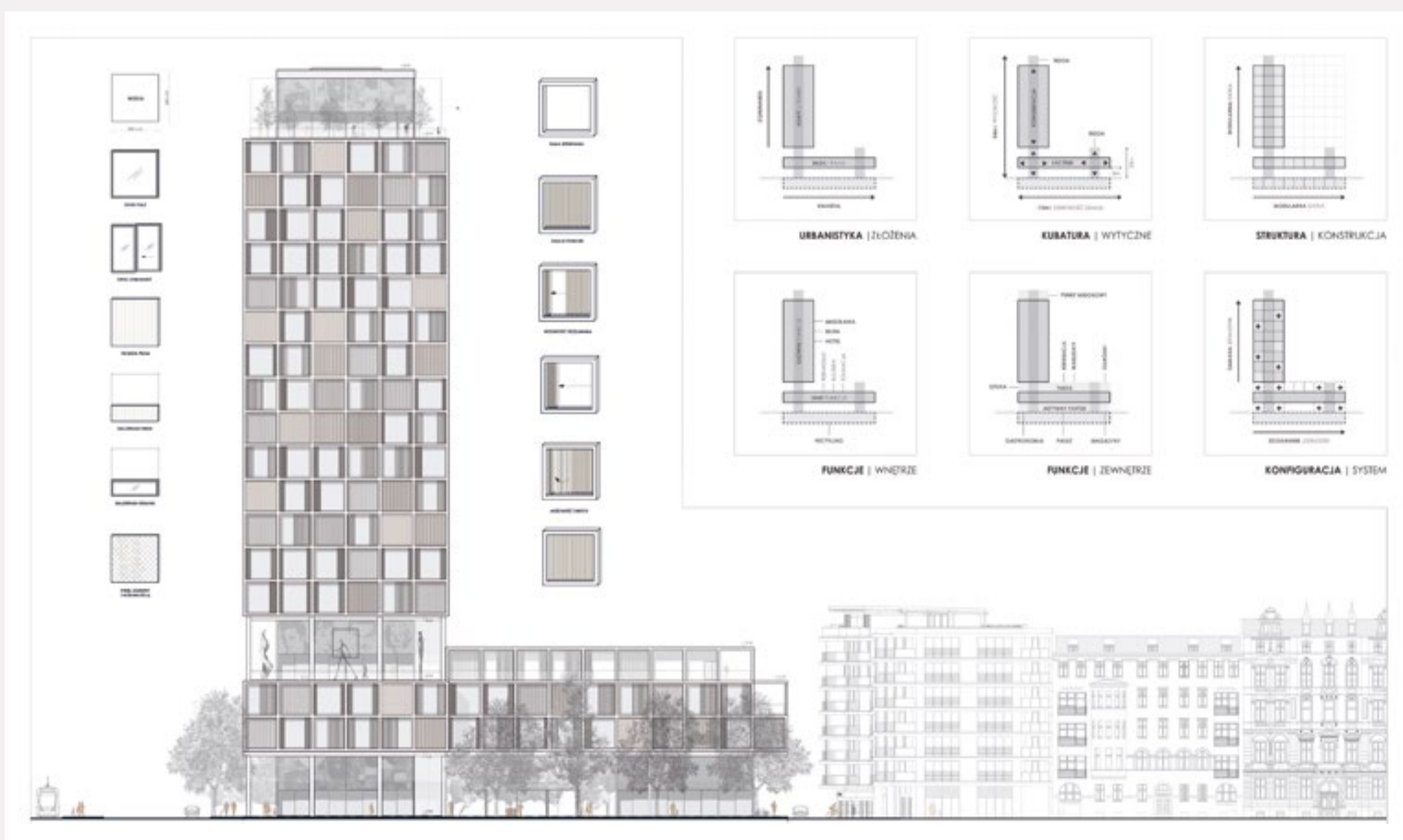
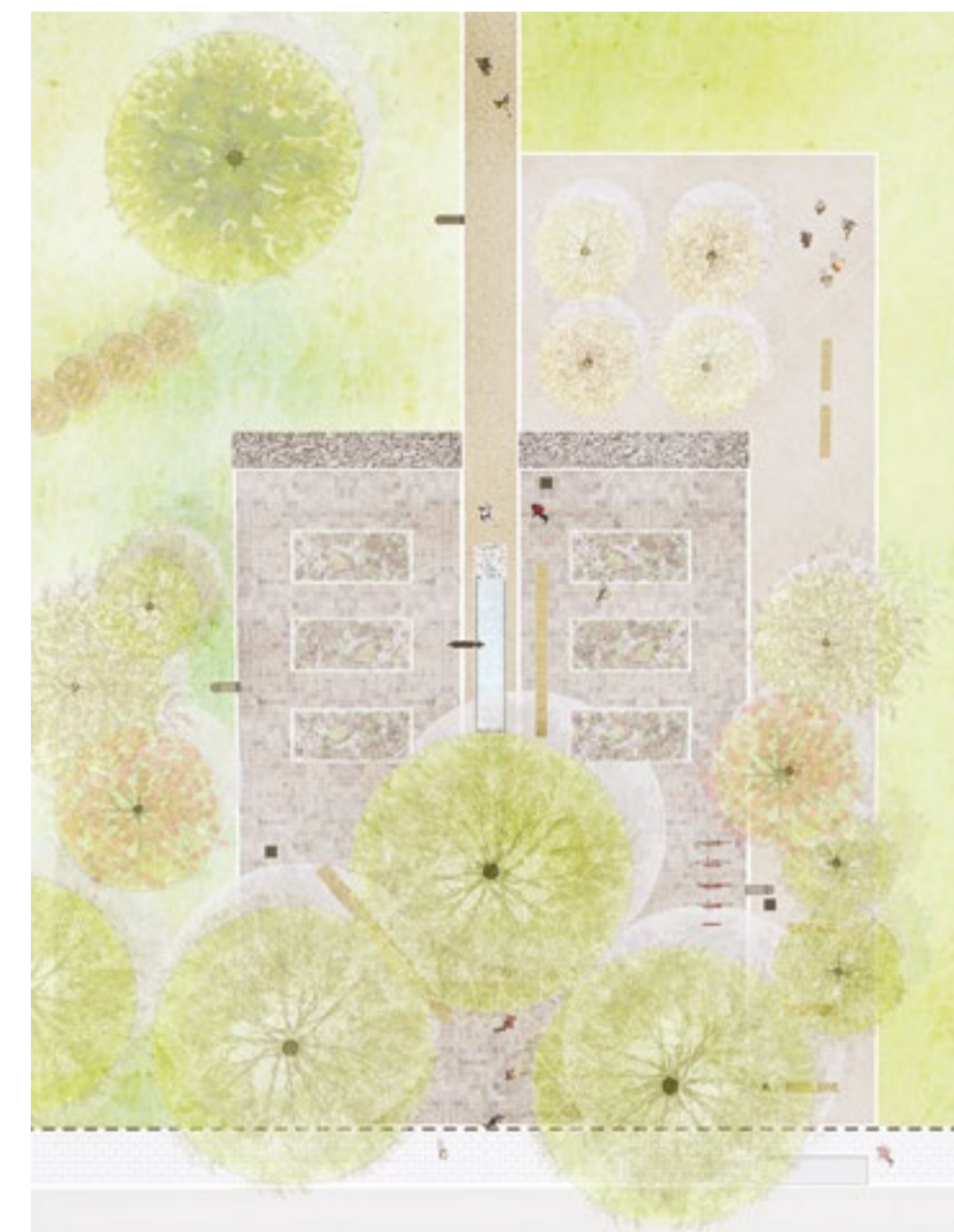
PROMOTOR: DR INŻ. ARCH. ALEKSANDRA PILARCZYK

Przedmiotem pracy dyplomowej było wykonanie projektu koncepcyjnego zagospodarowania terenu zieleni w Kolonii, zlokalizowanego w sąsiedztwie szkoły podstawowej. Cel projektu stanowiło stworzenie nowoczesnej, wielofunkcyjnej przestrzeni parkowej w estetycznej, rustykalnej formie. Obecnie teren jest zaniedbany i chaotyczny, rosną na nim drzewa samosiejki, jednak znajduje się w centrum dzielnicy na granicy dwóch dużych obszarów funkcjonalnych: przemysłowego i mieszkaniowego, więc posiada potencjał rozwoju.

Przygotowanie projektu zostało poprzedzone inwentaryzacją urbanistyczną, dendrologiczną, analizą komunikacji, waloryzacją krajobrazową oraz studium historii miejsca, a także przeglądem inspiracji na terenie Europy, co stanowiło podstawę do opracowania wytycznych projektowych.

Rezultatem jest estetyczno-funkcyjny projekt odpowiadający współczesnym trendom i potrzebom w projektowaniu architektury krajobrazu. Obszar został podzielony na sześć stref funkcjonalnych: reprezentacyjną (od wejścia głównego), polany, placu zabaw, audytorium, sportu i parkingu. Kompozycja parku osadzona jest na dwóch głównych osiach: wschód–zachód (od parkingu do wejścia na teren szkoły) oraz południe–północ (od wejścia głównego do terenu sportowego). Kompozycja została uzupełniona o akcenty małej architektury: element wodny inspirowany formą żłobu, rzeźby kozy, krów i baniek na mleko. Ciekawymi propozycjami nasadzeń są: cedr libański, korkowiec amurski, metasekwoja chińska i ambrowce amerykańskie.

OPINIA KOMISJI: Wyróżnienie przyznano za wnikliwość analiz i powiązania funkcjonalne projektowanej rewitalizacji parku z wieloma funkcjami z otaczającymi terenami.

WYRÓŻNIENIE

Wojciech Grusiecki

TEMAT: WSPÓŁCZESNE TENDENCJE KSZTAŁTOWANIA ŚRODOWISKA PRACY RZEMIEŚNICZEJ W TKANCE MIEJSKIEJ. CENTRUM NOWEGO RZEMIOSŁA NA TERENIE „CENTRALI” DAWNEJ FABRYKI K. SCHEIBLERA W ŁODZI
UCZELNIA: POLITECHNIKA WARSZAWSKA
PROMOTOR: DR INŻ. ARCH. MARCIN GONCIKOWSKI

Praca podejmuje problematykę związaną z wielowiekową tradycją rzemiosła, które na skutek wielu czynników znika z polskich miast, odgrywając coraz mniejszą rolę w życiu społeczeństwa. Celem było stworzenie projektu zapewniającego odpowiednie warunki do pracy, rozwoju i kształtowania społeczności rzemieślniczej.

Pierwsza faza prac objęła zglębienie tradycji rzemieślniczej i jej stopniowego upadku, co pozwoliło zrozumieć, jak istotne dla miast i ich mieszkańców jest rzemiosło, czego potwierdzeniem są liczne wydarzenia i inicjatywy stowarzyszeń działających na jego rzecz oraz zainteresowanie pracą rączną młodych twórców. Na podstawie przeprowadzonych analiz specyfikacji warsztatów rzemieślniczych oraz przykładów współczesnego środowiska pracy rzemieślniczej w kraju i za granicą na lokalizację projektu wybrano obszar poprzemysłowy w Łodzi – miasteczko, które dąży do rozwoju branż kreatywnych i rewitalizacji historycznej architektury.

Kolejnym etapem była analiza wszelkich uwarunkowań łódzkiego kompleksu fabrycznego Księży Młyn. Bogata w zabytki architektury poprzemysłowej okolica, która od XIX w. zapewniała miastu ogromny rozwój, świadczy dziś o tożsamości miejsca. Bardzo ważne jest zatem zrozumienie tej przestrzeni, jej zależności, uwarunkowań formalnoprawnych i architektonicznych w celu odpowiedniego wpisania projektowanego obiektu w historyczną tkankę miasta.

OPINIA KOMISJI: Wyróżnienie zostało przyznane za przykład adaptacji obiektu fabryki, której nadano nową funkcję z poszanowaniem i zachowaniem niepowtarzalnego klimatu oraz wykorzystaniem istniejącej tkanki miejskiej. Na pochwałę zasługują przeprowadzone analizy, które uzasadniają i tłumaczą decyzje projektowe.

WYRÓŻNIENIE

Damian Kicior

TEMAT: NOWOCZESNE WIEŻOWCE JAKO PROPOZYCJA ROZWIĄZANIA WYBRANYCH PROBLEMÓW WSPÓŁCZESNYCH MIAST. WIEŻOWIEC WIELOFUNKCYJNY W MUMBAJU
UCZELNIA: POLITECHNIKA WARSZAWSKA
PROMOTOR: DR HAB. INŻ. ARCH. EWA KURYŁOWICZ, PROF. PW

Tematem pracy jest wpływ nowoczesnych wieżowców na funkcjonowanie współczesnych miast. Za cel obrano opracowanie koncepcji wieżowca w Mumbaju, który będzie miał szanse realnie wpłynąć na środowisko miejskie i, w pewnym zakresie, poprawić jego jakość.

Praca dyplomowa została podzielona na trzy etapy:

1. Określenie, jakie problemy dotyczą współczesne miasta, ich scharakteryzowanie na przykładach wybranych miast w Azji, a następnie próba zbadania wpływu wieżowców na owe problemy oraz przedstawienie istniejących oraz koncepcyjnych rozwiązań w kontekście budowania wieżowców.
2. Charakterystyka Mumbaju z nasświetleniem jego problemów oraz prezentacja wybranych wieżowców znajdujących się na terenie miasta.
3. Przedstawienie koncepcji wieżowca, który będzie próbą odpowiedzi zarówno na problemy dotyczące Mumbaju, jak i na zagadnienie wieżowców w mieście w zakresie określonym na etapie początkowym.

Problematyka wpływu wieżowców na jakość środowiska miejskiego jest rozpatrywana m.in. w kontekście ekologicznym, społecznym oraz ekonomicznym, od etapu projektowania tego typu budynków aż po ich wieloletnie użytkowanie. Mumbaj jest metropolią o niepowtarzalnym charakterze zarówno pod względem społecznym, jak i klimatycznym, jednak dotyczące go problemy pojawiają się również w miastach na innych kontynentach. Superwysokie budynki powstają przede wszystkim w dużych miastach, ponieważ tam ludzie chcą mieszkać. Metropole zatem potrzebują i będą potrzebować coraz więcej wieżowców.

OPINIA KOMISJI: Wyróżnienie przyznano za szerokie spojrzenie na wpływ wieżowców, w kontekście ekologicznym, społecznym oraz ekonomicznym oraz na funkcjonowanie i rozwój miast.

WYRÓŻNIENIE

Paweł Mytnik

TEMAT: PRZESTRZENIE PRODUKCJI – BUDYNEK DLA MIEJSKICH WYTWÓRCÓW NA ZABŁOCIU
UCZELNIA: POLITECHNIKA KRAKOWSKA
PROMOTOR: DR INŻ. ARCH. ERNESTYNA SZPAKOWSKA-LORANC

W ostatnich kilkudziesięciu latach przemian europejskich miast napędzał rozwój usług i gospodarki opartej na wiedzy. Produkcja dóbr – istotny element historii wielu ośrodków – była pomijana w wizji nowoczesnego miasta i w konkurencji z bardziej dochodowymi funkcjami stopniowo zanikała. Obecnie można zaobserwować próbę zmiany takiego modelu rozwoju – zauważono potencjał produkcji do kreowania zrównoważonego miasta krótkich odległości i zróżnicowanej gospodarki.

Projekt opiera się na opracowaniu nowego podejścia typologicznego dla przestrzeni produkcyjnych w zwartym mieście. Tematem projektu jest miejska przestrzeń produkcji na krakowskim Zabłociu. Budynek zaprojektowany został jako wielofunkcyjna, wertykalna fabryka, która zapewnia przestrzeń dla miejskich wytwórców. Jest miejscem do projektowania, produkcji, logistyki i sprzedaży produktów, eksponującym jednocześnie swoją funkcję w przestrzeni miasta.

Obiekt posiada czytelny układ oparty na siatce słupów, zapewniający efektywność oraz elastyczność podziałów funkcjonalnych. Wewnątrz rzutu znajdują się rdzenie obsługujące budynek, zawierające toalety, klatki schodowe, szachty instalacyjne oraz windy. Forma budynku oraz materiały wykończeniowe nawiązują do architektury przemysłowej kształtującej niegdyś krajobraz dzielnicy. Ażurowość dolnych partii sugeruje otwarcie na miasto, a także transparentność współczesnej produkcji miejskiej. Poprzez zewnętrzną galerię budynek łączy się z miastem oraz otaczającą go zielenią.

OPINIA KOMISJI: Wyróżnienie przyznano za propozycję nowego dialogu między miastem a przemysłem na przykładzie budowy wertykalnej i wielofunkcyjnej fabryki na krakowskim Zabłociu.

WYRÓŻNIENIE

Nadia Sajjad

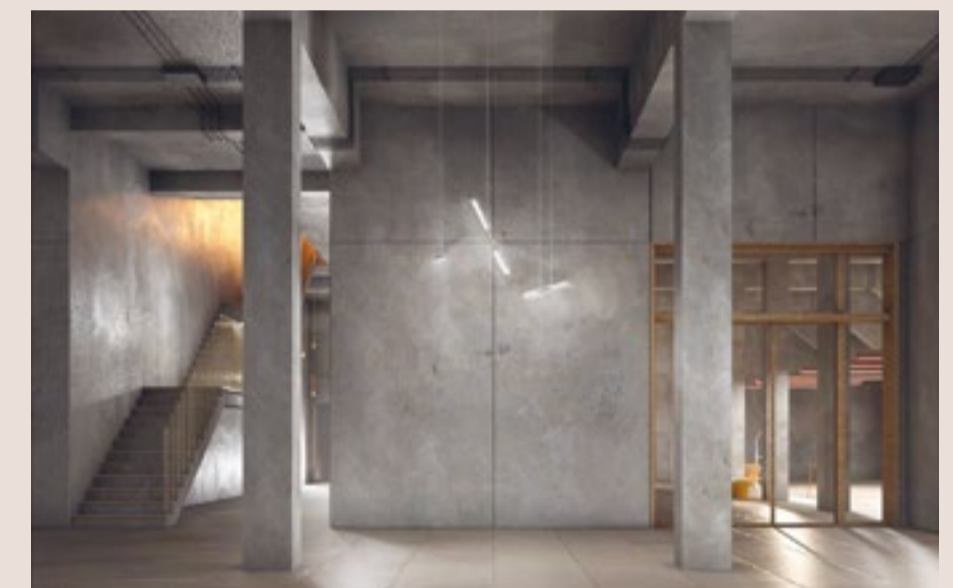
TEMAT: ARCHITEKTURA MIESZKANIOWA W OBlicZU ZMIAN KLIMATU. PROJEKT BUDYNKU WIELORODZINNEGO W WARSZAWIE
UCZELNIA: POLITECHNIKA WARSZAWSKA
PROMOTOR: MGR INŻ. ARCH. MACIEJ MIŁOBĘDZKI, DR INŻ. ARCH. PIOTR TRĘBACZ

Celem pracy była wypowiedź na temat wpływu architektury na środowisko i próba opracowania założeń dla budynków mieszkalnych, których negatywne oddziaływanie na przyrodę byłoby jak najmniejsze. Znaczenie podjęcia tego typu dyskusji zostało uzasadnione w oparciu o założenia triady witrawijskiej, definiującej istotę architektury.

Poszczególne wartości witrawijskie przedstawiono w odniesieniu do jednego z najważniejszych wyzwań współczesności – zmian klimatu. Trwałość – jako nacisk na zdolność budynku do adaptacji, uniwersalność – jako efektywność i odpowiedzialność, równoległe z myśleniem o zrównoważonym rozwoju. Piękno – jako połączenie trwałości i użyteczności, prawdy wyrażającej się w konstrukcji i materiale, jak i w kategorii form absolutnych. Dyskusja na temat tych trzech wartości ukazuje znaczenie takich aspektów, jak uniwersalność układu, pasywne strategie regulowania klimatu wewnątrz budynku i świadome stosowanie materiałów budowlanych (drewno konstrukcyjne CLT i BSH).

Opracowano projekt budynku wielorodzinnego w centrum Warszawy z wyjściową funkcją mieszkaniową z usługami w parterze i budynkiem warsztatowym dla starzy. Drewniane ramy stanowią konstrukcję oraz determinują układ przestrzenny obiektu, który jest uniwersalny. Pasywne strategie regulowania klimatu wewnętrznego przekładają się na oszczędność energii, mniejszy ślad węglowy i możliwość uniezależnienia się od systemów bazujących na dystrybucji energii elektrycznej.

OPINIA KOMISJI: Wyróżnienie przyznano za propozycję rozwiązań w zakresie mieszkalnictwa, uwzględniając zmiany klimatu.

WYRÓŻNIENIE

Julia Sierpień

TEMAT: ZA KULISAMI INDUSTRIALU – REDEFINICJA POPRZEMYSŁOWEJ TKANKI NA PRZYKŁADZIE OPUSZCZONEJ DESTYLARNI W FERRARZE

UCZELNIA: POLITECHNIKA KRAKOWSKA

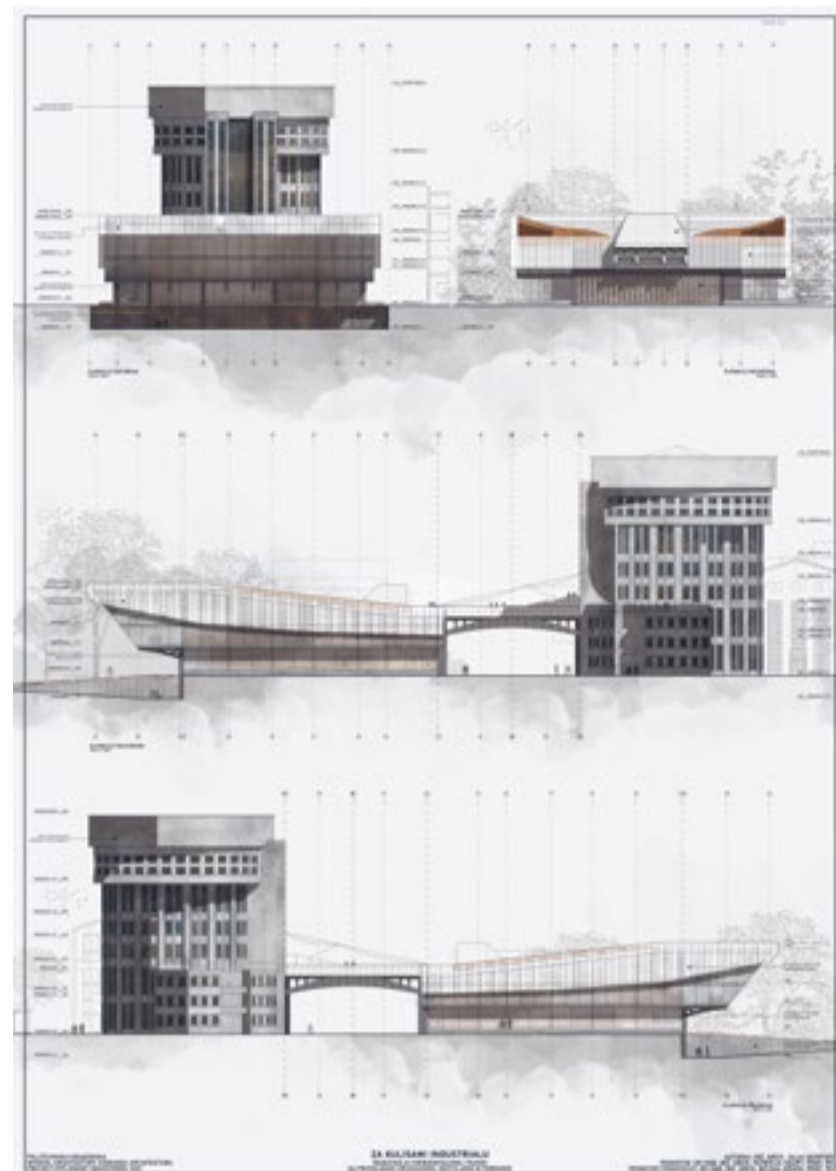
PROMOTOR: DR HAB. INŻ. ARCH. PATRYCJA HAUPT, PROF. PK; DR HAB. INŻ. ARCH. MICHAŁ KRUPA, PROF. PK

Praca podejmuje problem, z jakim zmagają się miasta mające w swoich granicach przemysłową tkankę, która nierzadko stanowi imponujące dziedzictwo kulturowe, lecz częściej jest generatorem konfliktów społecznych oraz problemów inwestycyjnych zdegradowanych terenów. Zadaniem projektowym jest rewitalizacja obszaru opuszczonego kompleksu Destylarni Alceste w Ferrarze.

Zabudowa terenu wiąże się z przestępczością oraz przemocą, a dzielnica budzi negatywne skojarzenia w mieszkańcach i hamuje proces inwestycyjny w okolicy. Celem projektowym jest aktywizacja obszaru poprzez zmianę funkcjonalną, która może przyspieszyć proces transformacji zachodniej części Ferrary. Impulsem rozwojowym byłoby wykreowanie nowej tożsamości miasta dzięki miejscu, które napędza rozwój ekonomiczny i turystyczny, łącząc najważniejsze strefy, a także oferuje rekreację mieszkańcom. Ideą projektu jest stworzenie przejrzystego układu przestrzennego, który scala pokrewne i powiązane ze sobą funkcje. W tym celu przewidziano podział terenu na trzy strefy: kulturową, społeczną i ekonomiczną, otwierając go przy tym na okalającą zabudowę mieszkaniową dzięki pomostom nad kanałami, a także połączeniu z założeniem parkowym po zachodniej stronie.

Zakres tematyczny obejmuje rozwiązanie urbanistyczne obszaru otaczającego dzielnicę, a także zagospodarowanie terenu opuszczonego oraz szczegółowy projekt budynku Audytorium, połączonego z rewitalizowaną Wieżą Destylarni, które razem stanowią centrum projektowanej części miasta.

OPINIA KOMISJI: Wyróżnienie przyznano za próbę zmierzenia się z trudnym tematem jakim jest rewitalizacja dużych i złożonych, zdegradowanych społecznie i funkcjonalnie struktur przemysłowych. Praca przedstawiona w sposób czytelny, komunikatywny i przejrzysty.

WYRÓŻNIENIE

Gabriela Słaba

TEMAT: MIASTO W MIEŚCIE. BUDYNEK-HYBRYDA W SĄSIEDZTWIE COLLEGIUM ALTUM W POZNANIU

UCZELNIA: POLITECHNIKA POZNAŃSKA

PROMOTOR: MGR INŻ. ADAM SINIECKI

Budynki hybrydowe charakteryzuje mieszanie funkcji i łączenie zastosowań dotychczas rozpatrywanych oddzielnie. Mimo że obiekty o łączonych funkcjach mają swe miejsce w historii architektury, to budowle określane jako hybrydowe rozwinęły się najgwałtowniej w ostatnim stuleciu. W odróżnieniu od budynków o mieszanym przeznaczeniu, uznaje się w nich potrzebę istnienia połączeń między poszczególnymi funkcjami, biorąc pod uwagę społeczny wymiar użytkowania nieruchomości.

Realizowane w ramach pracy zadanie projektowe polegało na stworzeniu w centrum Poznania wieżowca hybrydowego – swobodnego miasta w mieście, wewnątrz którego łączą się i przenikają wiele funkcji. W ramach opracowania tematu wykonano koncepcję architektoniczną założenia, uwzględniając specyfikę obiektów tego typu oraz kontekst rejonu. Stworzono ją w oparciu o szereg analiz wytyczających kierunki pracy nad proponowaną inwestycją.

Założenie składa się z części mieszkalnej, ułożonej tarasowo nad domem handlowym i częścią usługową, które połączone są z przestrzeniami co-workingowymi i bardziej typowymi biurami. Trzon wieży opłata biblioteka wraz z galerią sztuki, do których wejść można zewnętrznymi schodami, prowadzonymi przez place miejskie na trzech poziomach. Całość zwieńczona jest restauracją na dwudziestym piętrze i tarasem widokowym na dachu.

OPINIA KOMISJI: Wyróżnienie przyznano za stworzenie nowatorskiej wielofunkcyjnej i wieloużytkowej struktury „miasta w mieście”, w formie wieżowca.

WYRÓŻNIENIE

Eryk Szczepański

TEMAT: W POSZUKIWANIU NOWEGO WYMIARU MIASTA. PROJEKT ROZWOJU PRZESTRZENNEGO BYTOWA JAKO ELEMENTU SIECI MAŁYCH MIAST KASZUBSKICH
UCZELNIA: UNIwersYTET ARTYSTYCZNY W POZNANIU
PROMOTOR: DR HAB. INŻ. ARCH. ELŻBIETA RASZEJA, PROF. UAP

Głównym zagadnieniem pracy jest zrównoważony rozwój małych miast. W odpowiedzi na wskazane w części teoretycznej problemy powstał planistyczno-urbanistyczny projekt rozwoju przestrzennego Bytowa jako elementu sieci małych miast kaszubskich.

Projekt, poprzedzony analizami lokalnych uwarunkowań, został przygotowany w trzech skalach: całego miasta, historycznego centrum oraz rozwiązań szczegółowych dla wybranych miejsc. Opracowano wytyczne ogólne dla rozwoju Bytowa dotyczące ochrony terenów cennych przyrodniczo, komunikacji oraz granic i rozmieszczenia nowej zabudowy. Dla historycznego centrum przygotowano koncepcję urbanistyczną z uwzględnieniem zrównoważonego rozwoju oraz lokalnych uwarunkowań i specyfiki Bytowa. Projekt zakłada odzyskiwanie terenów zdegradowanych w celu wprowadzenia do centrum nowej zabudowy mieszkaniowo-usługowej oraz zieleni, a także spowolnienia postępującej suburbanizacji. Zaplanowano zarówno uzupełnienia istniejących układów, jak i zupełnie nowe zespoły mieszkaniowe. Przewidziano uzupełnienie istniejącego systemu zieleni, co pozwoli stworzyć nieprzerwane trasy i korytarze ekologiczne łączące centrum z naturalną zielenią pozamiejską. Uwolnienie terenów umożliwi stworzenie tras w zieleni wzdłuż rzek Boru i Bytawy, które staną się osią przyrodniczą centrum miasta. Najważniejsze przestrzenie w Bytowie, m.in. Rynek i tereny rekreacyjne, zostały opracowane szczegółowo.

OPINIA KOMISJI: Wyróżnienie przyznano za podbudowanie decyzji projektowych rezultatami głębokiej i szerokiej analizy architektonicznej i urbanistycznej.

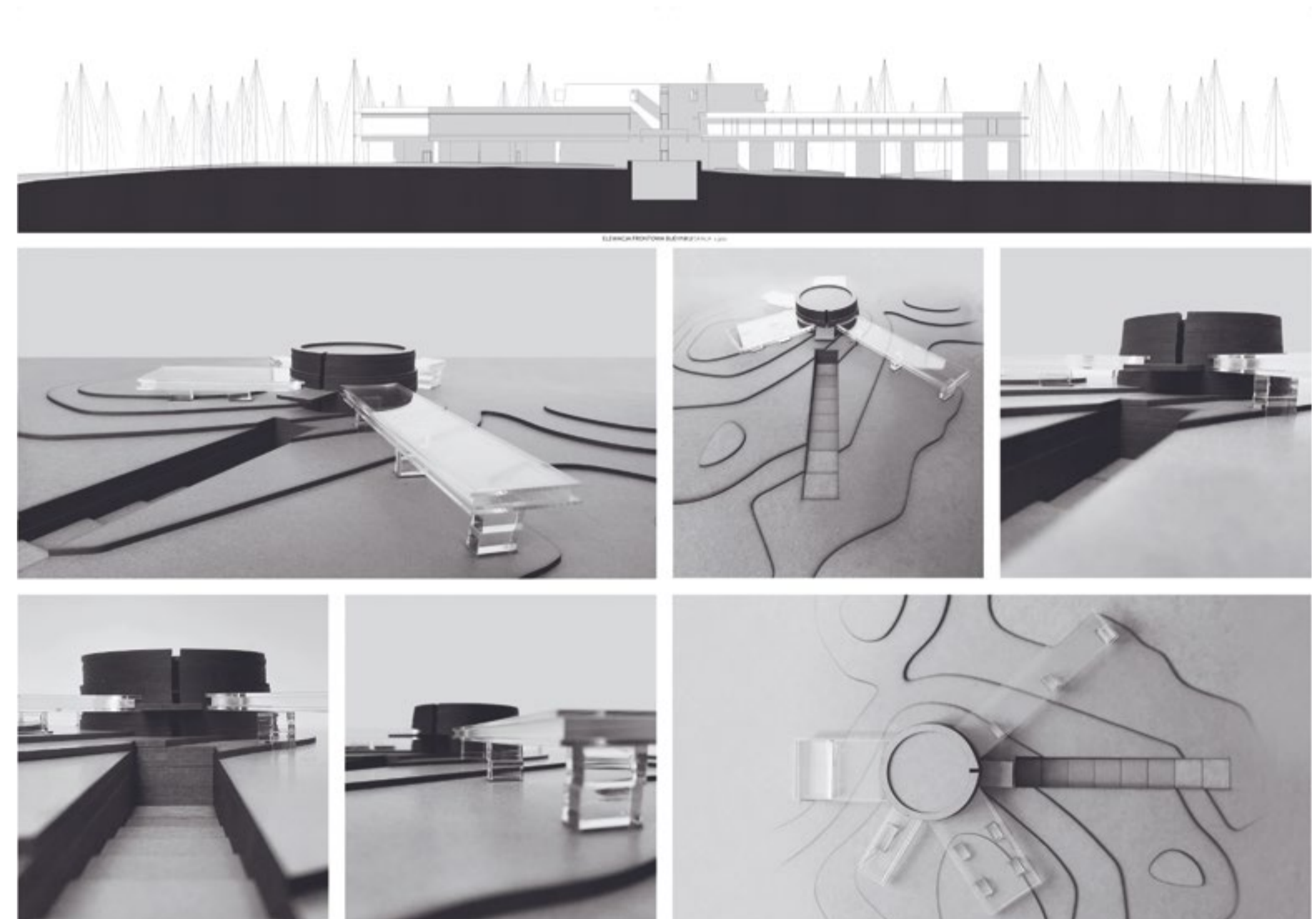
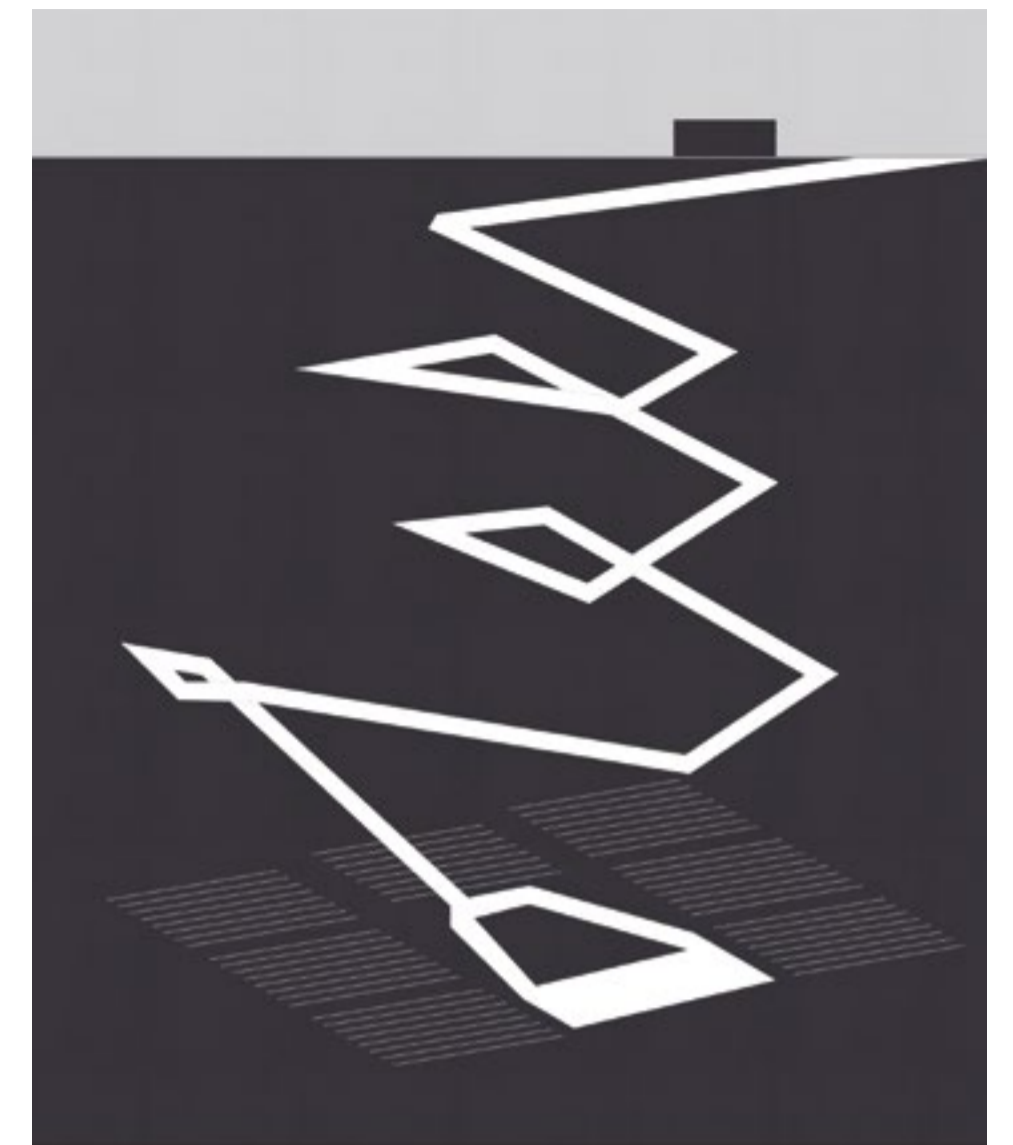
WYRÓŻNIENIE

Bartłomiej Woźniak

TEMAT: BUDYNEK, KTÓRY NIE ZNIKNIĘ – CENTRUM BADAŃ JĄDROWYCH NA WYSPIE OLKILUOTO W FINLANDII
UCZELNIA: POLITECHNIKA WROCLAWSKA
PROMOTOR: DR INŻ. ARCH. ROMAN RUTKOWSKI

Projekt podejmuje temat „znikania” w kontekście przemijania obiektów architektonicznych. „Budynek, który nie zniknie” jest próbą odpowiedzi na wyzwanie stworzenia budowli, która nie zniknie lub zniknie zgodnie z przewidywaniami twórcy, pozostawiając po sobie czytelny formalnie i przestrzennie ślad. Czy obiekt posiadający częściowo zdematerializowaną formę będzie mógł pełnić nadaną mu pierwotnie funkcję? Idea „znikania” znajduje odzwierciedlenie również w lokalizacji projektu – bezpośrednio u wejścia do geologicznego składowiska odpadów nuklearnych, którego „znikanie” zostało przewidziane na następne 100 000 lat. Tak długi czas każę rozpatrywać architekturę w perspektywie dalszej niż istnienie ludzkiej cywilizacji na Ziemi, a nawet w czasie geologicznym.

OPINIA KOMISJI: Wyróżnienie przyznano za śmiałe kształtowanie architektury oraz odważne rozwiązania projektowe i materiałowe, stawiające przed architekturą nowe wyzwania.

WYRÓŻNIENIE

Joanna Zimna

TEMAT: ZESPÓŁ HOTELOWY PRZY ISTNIĄCEJ WINNICY W MONTE D'OIRO W PORTUGALII

UCZELNIA: POLITECHNIKA KRAKOWSKA

PROMOTOR: DR HAB. INŻ. ARCH. MATEUSZ GYURKOVICH, PROF. PK

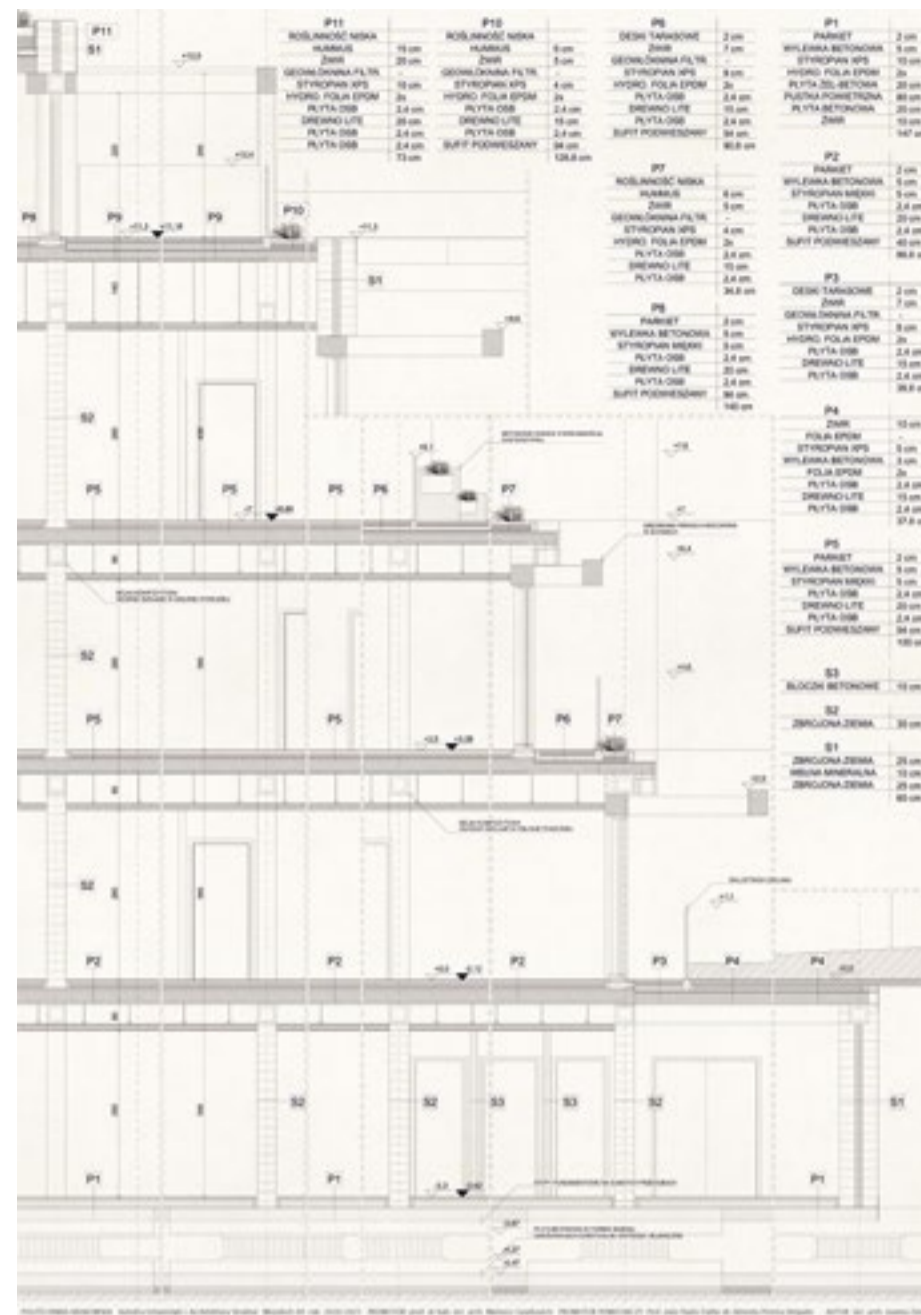
Celem międzynarodowego konkursu było zaprojektowanie części hotelowej do istniejącej infrastruktury portugalskiej winnicy z uwzględnieniem dodatkowych funkcji, jak gastronomia, rozrywka, strefa techniczna czy parkingowa. Teren został podzielony na siedem części, z osobnym określeniem wymagań projektowych.

Ideą projektu było stworzenie prostej, jednolitej formy wpasowującej się w istniejącą tkankę architektoniczną przy zachowaniu harmonii z przyrodą. Efekt ten kształtuje zagłębiona w skarpie bryła o tarasowej formie, której ściany zostały wykonane z ziemi zbrojonej. Tarasy o nieregularnym wysunięciu, zapewniające prywatność gościom pokoi hotelowych, zakończono przeszkleniami z widokiem na pola winogronowe. Rozwiązanie to zastosowano w pozostałych pomieszczeniach, dzięki czemu odwiedzający mają wszędzie bliski kontakt z przyrodą. Drewniane pergole na tarasach wprowadzają zieleni, ochładzając wnętrza.

Od części hotelowej do restauracji prowadzi kryty most łącznik, pod którym przebiega droga łącząca plac przed winnicą z winoroślami i parkingiem podziemnym. Z głównego holu można dostać się zarówno do pokoi hotelowych, jak i restauracji oraz części rozrywkowej, a także na taras widokowy na dachu. Drugi budynek to strefa SPA i baseny.

Ze względu na sejsmiczny charakter terenu zaprojektowano ramowy układ konstrukcji, oparty na siatce belek i słupów na żelbetonowych stopach fundamentowych z gumowymi przegubami, wspartymi na betonowej płycie izolującej.

OPINIA KOMISJI: Wyróżnienie przyznano za interesujące formalnie i przestrzennie rozwiązanie stworzenia budynku hotelowego, wtapiającego się krajobrazowo w otoczenie. Interesująca jest również forma graficzna projektu.

WYRÓŻNIENIE

Joanna Żybuł

TEMAT: ARCHITEKTURA A NOWE FORMY EDUKACJI. PROJEKT SZKOŁY

EKSPERYMENTALNEJ W WARSZAWIE

UCZELNIA: POLITECHNIKA WARSZAWSKA

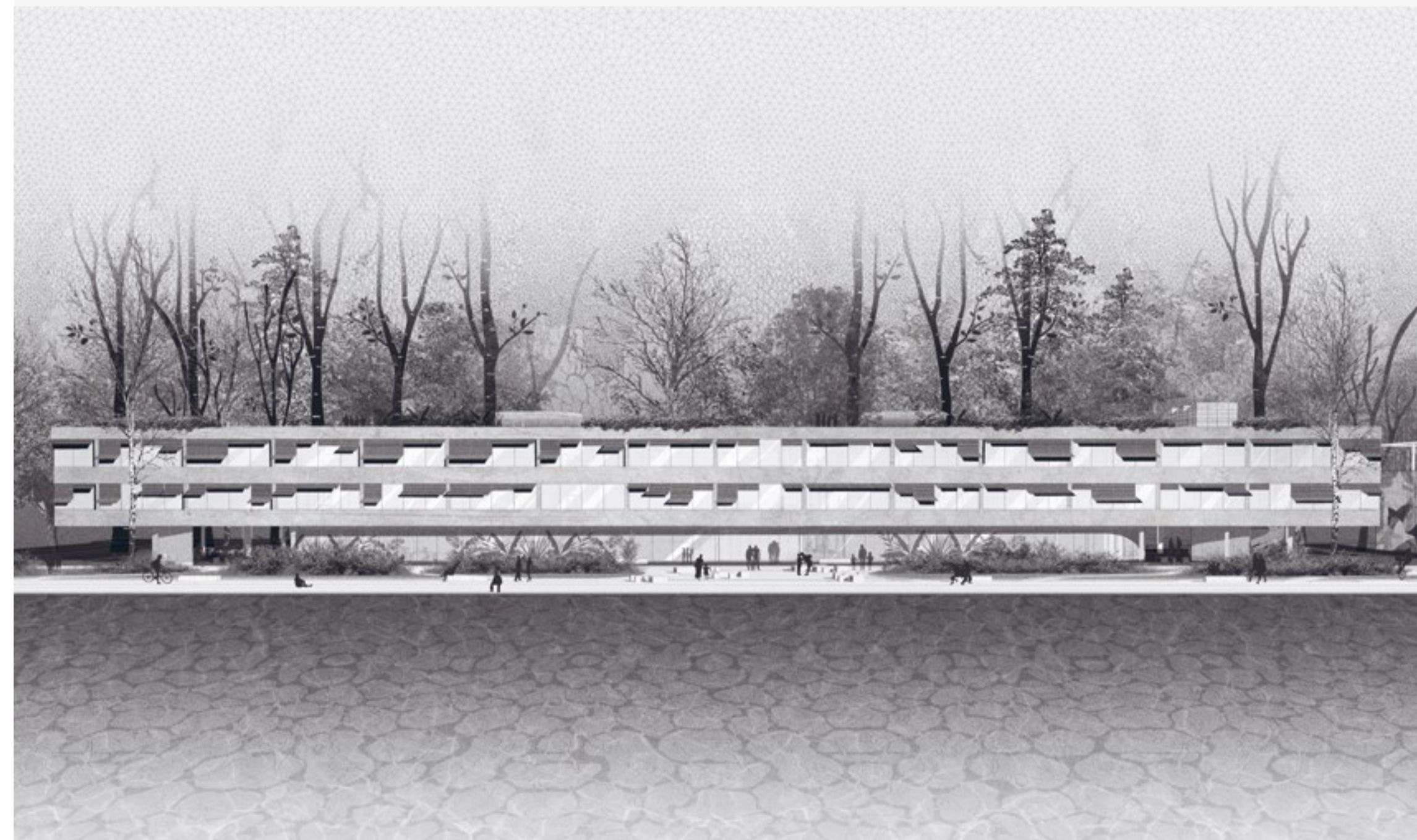
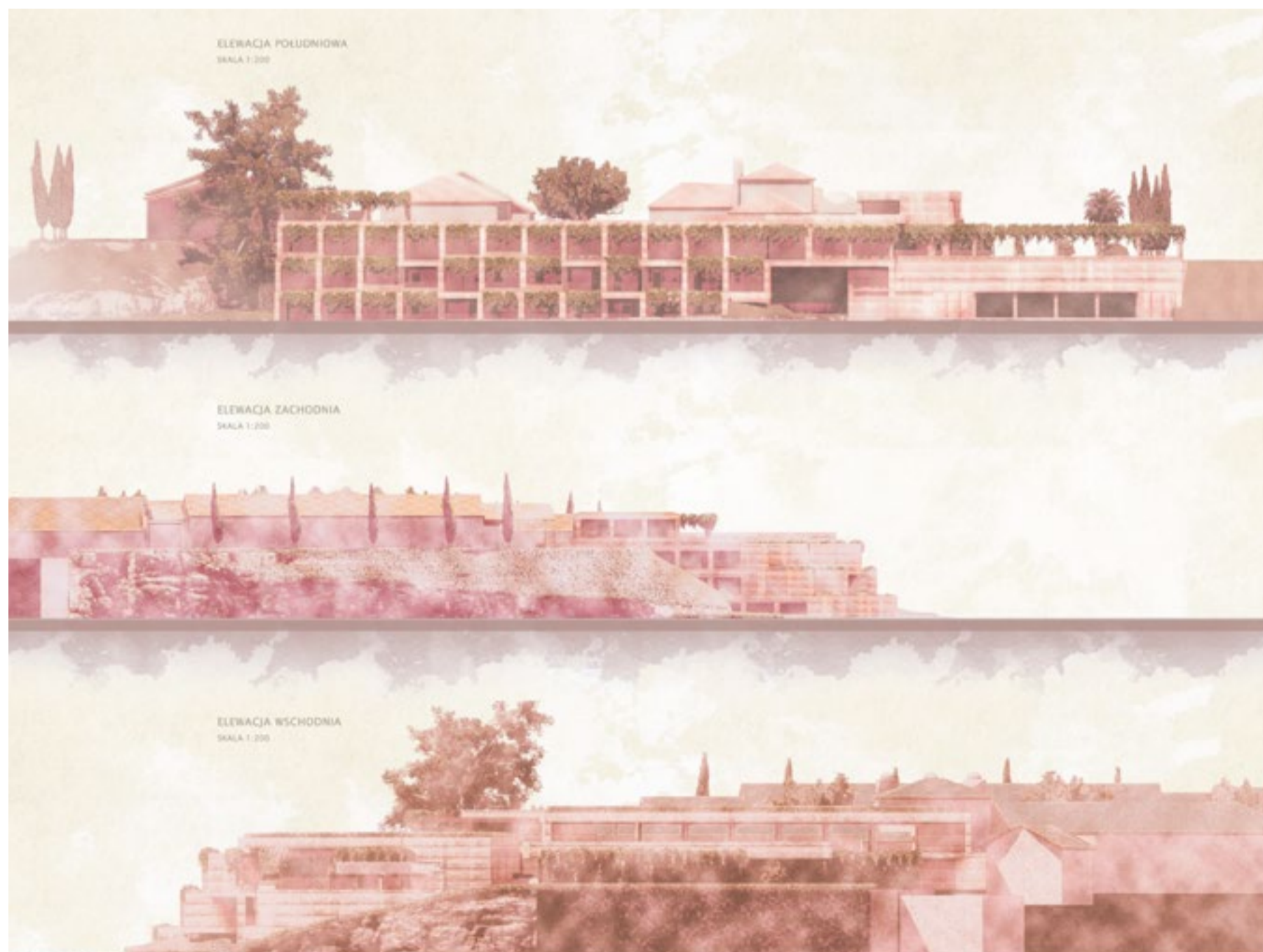
PROMOTOR: MGR INŻ. ARCH. PAWEŁ GRODZICKI; DR HAB. INŻ. ARCH. RADOŚLAW ACHRAMOWICZ, PROF. PW

Przedmiotem pracy jest analiza współczesnego modelu szkoły, który mimo istotnych zmian zachodzących w świecie i rozwoju technologii nie zmienił się znacząco od czasów, kiedy powstały pierwsze obiekty tego typu. Analizy obejmują alternatywne sposoby nauczania i mają za zadanie wyszczególnienie wartości, które sprzyjałyby stymulacji kreatywności, ciekawości i chęci do nauki oraz przygotowałyby uczniów do życia we współczesnym i w przyszłym świecie.

Celem projektowym jest stworzenie koncepcji liceum przeznaczonego dla ok. 120 osób oraz próba odpowiedzi na pytanie, jak mogą wyglądać nowe instytucje edukacyjne umożliwiające bardziej spersonalizowany rozwój każdego z uczniów. Założeniem projektowym jest możliwość wyboru części zajęć przez licealistów, dowolność formy uczenia się i opcja systemu lekcji odwróconych. Szkoła ma stworzyć bogate zaplecze dla wydarzeń edukacyjnych i kulturalnych, eksperymentów oraz rozwijania zainteresowań. Ma stanowić miejsce, w którym chce się przebywać.

Zaprojektowany obiekt pełni również funkcję centrum edukacyjnego i ośrodka społeczności lokalnej. Budynek jest częściowo dostępny dla okolicznych mieszkańców i uczniów innych szkół, zatem może być użytkowany nie tylko w sezonie i nie tylko przez licealistów, lecz również przez dorosłych i seniorów. Sale dydaktyczne, warsztatowe i audytorium można rezerwować na różnego rodzaju kursy, konferencje, warsztaty czy wydarzenia kulturalne.

OPINIA KOMISJI: Wyróżnienie przyznano za poszukiwania rozwiązań architektonicznych, podążających za nowymi formami nauczania.

I NAGRODA

Michał Kacprzyk

TEMAT: BUDYNEK BIUROWY PRZY UL. MICKIEWICZ W POZNANIU

UCZELNIA: POLITECHNIKA POZNAŃSKA

PROMOTOR: DR HAB. INŻ. ARCH. EWA PRUSZEWICZ-SIPIŃSKA

Ideą projektu jest stworzenie nowoczesnego budynku biurowego, a celem – zaoferowanie nowych miejsc pracy w usługach obejmujących kancelarię prawniczo-notarialną, biuro ubezpieczeń, biuro nieruchomości oraz indywidualnego najemcę, a także lokal gastronomiczny średniej wielkości. Obiekt zaprojektowany został pod kątem zrównoważonego budownictwa, według zasad pasywnej, samowystarczalnej architektury. Jest prosty, elegancki, praktyczny, zielony i komfortowy.

Zwarty prostopadłoscian budynku charakteryzuje przechodzący przez wszystkie kondygnacje naziemne kwadratowy, wewnętrzny otwór o ścianach porośniętych zielenią oraz dwa wcięcia, z których jedno zwiększa wolną przestrzeń wejściową, drugie zaś podkreśla strefę wejściową i akcentuje narożniki. Jednym z kluczowych pomysłów jest elewacja od stałe nasłonecznionej strony południowo-wschodniej. W celu zmniejszenia strat energetycznych związanych z ogrzewaniem i chłodzeniem budynku zaproponowano podwójną, wentylowaną, szklaną fasadę. Przypominająca zygzak elewacja składa się z lamanych, wewnętrznych podziałów okiennych, z których jedno są przeźierne, a drugie nieprzeźierne, nieprzepuszczające promieni słonecznych. Za nimi znajduje się pusta przestrzeń, a następnie system fasadowy. W rezultacie promieniowanie ciepłe nie przenika bezpośrednio do wnętrza budynku, wykorzystuje się nagrzane powietrze zimą oraz schłodzone latem, pomieszczenia pozostają doświetlone światłem dziennym oraz zapewnione jest otwarcie widokowe.

OPINIA KOMISJI: Nagrodę przyznano za stworzenie delikatnej i prostej jednak mocnej i zdecydowanej architektury. Związek zaproponowanych rozwiązań architektonicznych w połączeniu z czytelną dyspozycją urbanistyczną sprawia, że projekt zdradza dojrzałość projektową. Na uwagę zasługują zarówno śmiałe decyzje projektowe jak i wystudiowane detale architektoniczne.

II NAGRODA

Jakub Pietrucha

TEMAT: RESTAURACJA Z KOMPLEKSEM SZKLARNI NA ISLANDII

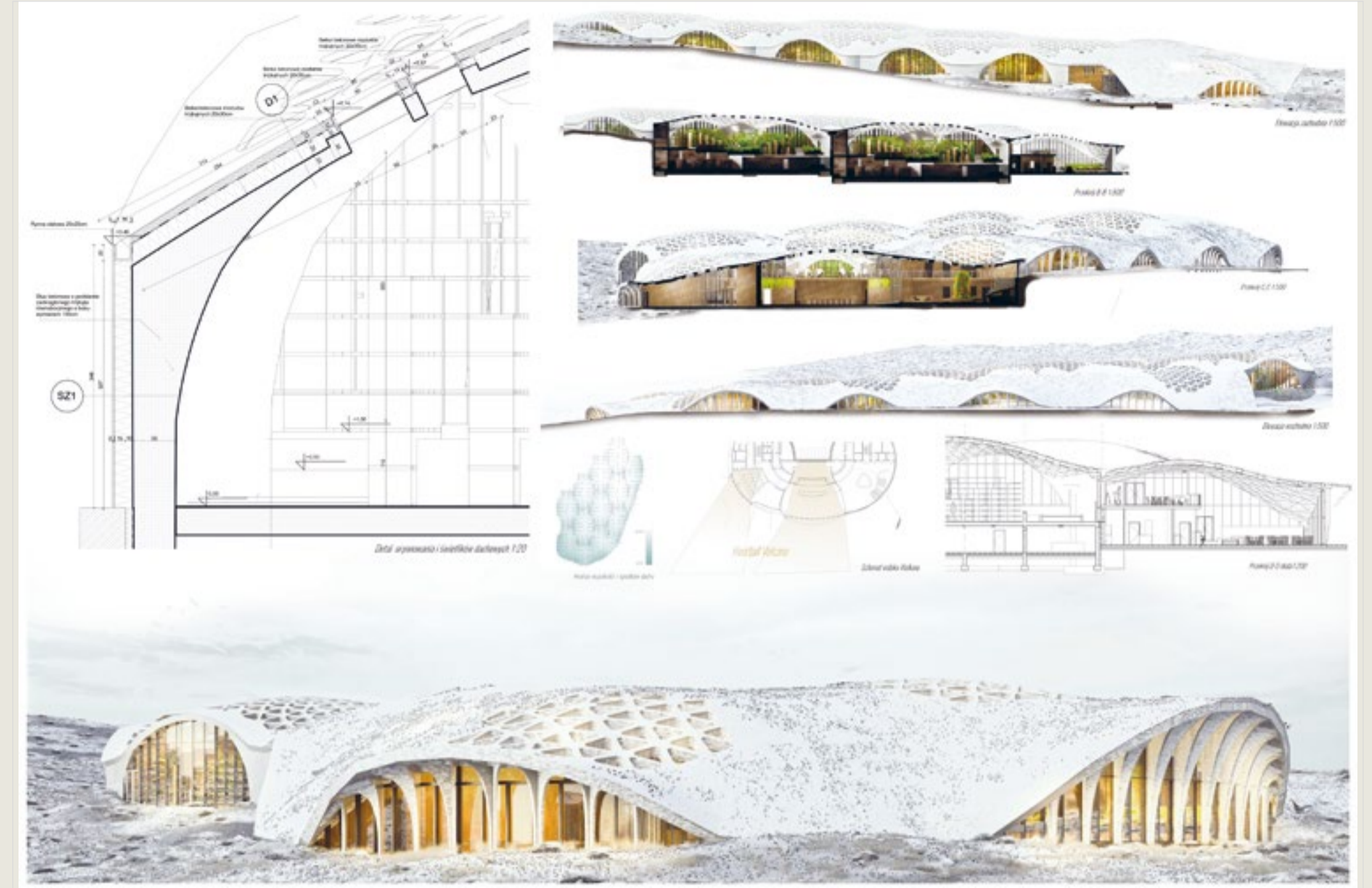
UCZELNIA: POLITECHNIKA WROCLAWSKA

PROMOTOR: DR INŻ. ARCH. KAJETAN SADOWSKI

NIGRO – Nature Iceland Greenhouse Restaurant Observatory – zlokalizowany został na Islandii przy wygasłym wulkanie Hverfjall i kompleksie jezior termalnych Myvatn Nature Baths. Projekt obejmuje restaurację dla 100 osób, multifunkcjonalne centrum turystyczne oraz modułowe szklarnie z możliwością przyszłej rozbudowy.

Jedną z najważniejszych idei projektowych było wtopienie się w wulkaniczny krajobraz poprzez stworzenie organicznej formy zadania przypominającej wzgórze. Głównym materiałem konstrukcyjnym jest beton z lokalnego kruszywa oraz cement od Heidelberg Group z technologią Carbon Capture and Storage (CCS). Bioniczny dach budynku powstał symulacyjnie zgodnie z prawem Hooke'a, dzięki czemu uzyskał optymalną i wytrzymałą formę. Konstrukcja w postaci trójkątej, modularnej siatki strukturalnej daje możliwość prefabrykacji elementów, co pozwala zminimalizować ilość zużytego materiału, deskowania i zbrojenia. Możliwość obserwacji otoczenia i procesu wzrostu roślin była ważnym aspektem w procesie lokalizowania funkcji budynku. Teren został przeanalizowany pod względem najlepszego ustawienia szklarni, by uzyskać maksymalny poziom natężenia promieniowania słonecznego. Projekt, zgodnie z ideą architektury ekologicznej, ma na celu stworzenie potrzebnych w danym terenie funkcji przy jednoczesnym zminimalizowaniu szkód dla krajobrazu naturalnego.

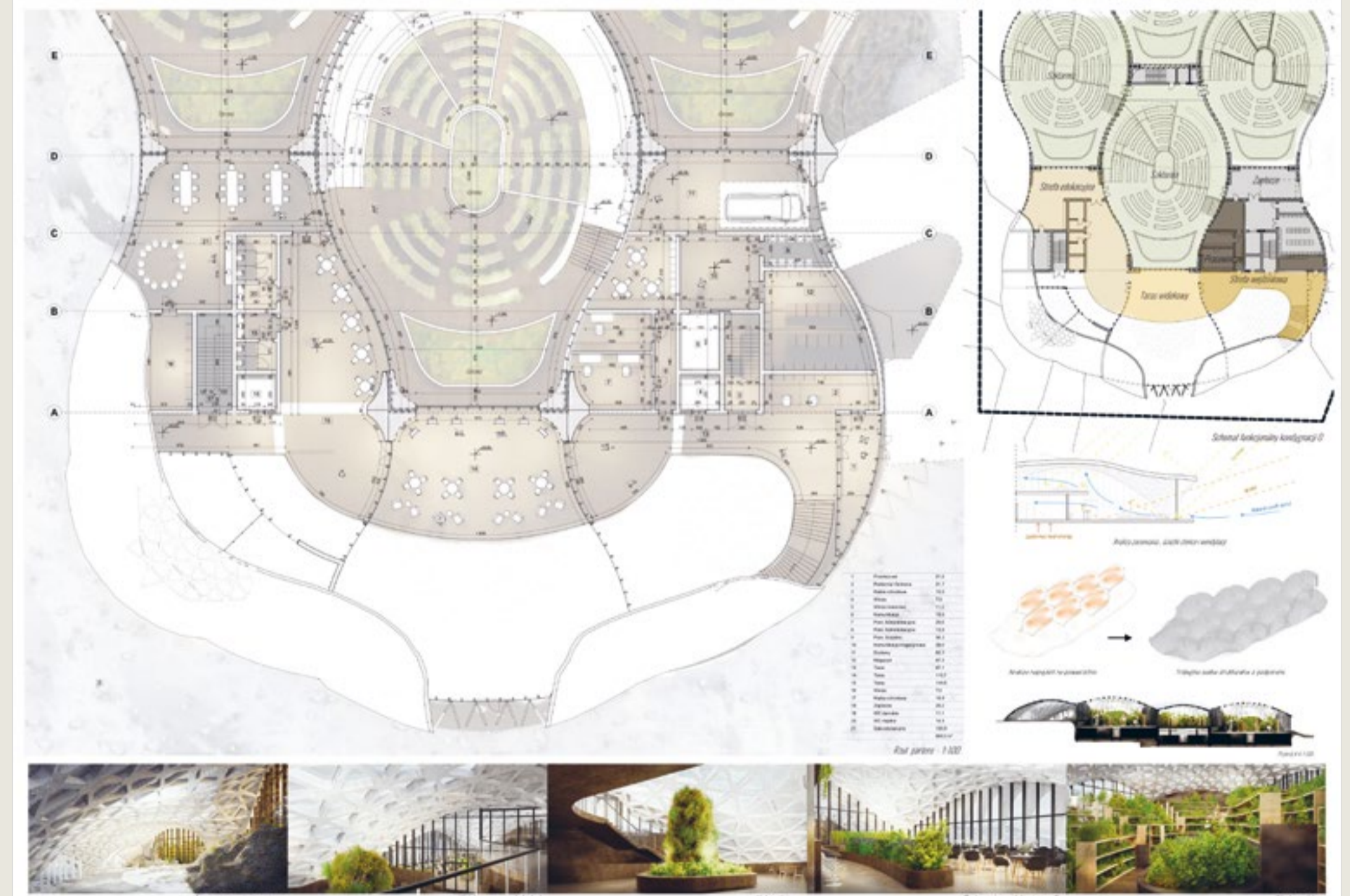
OPINIA KOMISJI: Nagrodę przyznano za projektowy głos w dyskusji o sposobie kształtowania obiektów turystycznych w mocno dominującym kontekście przyrodniczym i naturalnym. Nadrzędność szacunku do przyrody w architektonicznym dialogu z potrzebami użytkowymi, jakie stoją u podłoża budownictwa stwarzają pole do rozważań i poszukiwań. Praca prezentuje indywidualny głos w całościowym podejściu do tego zagadnienia, konsekwentnie i spójnie kształtuje formę zabudowy w synergii z funkcją. Całość projektu zdaje się bardziej stawiać pytania w szerokiej dyskusji prezentując rezultat jednej z filozofii kształtowania relacji człowiek-natura.

NIGRO

Nature Iceland Greenhouse Restaurant Observatory

NIGRO – Nature Iceland Greenhouse Restaurant Observatory, zlokalizowany jest na wygasłym wulkanie Hverfjall i kompleksie jezior termalnych Myvatn Nature Baths. Projekt obejmuje restaurację dla 100 osób, multifunkcjonalne centrum turystyczne oraz modułowe szklarnie z możliwością przyszłej rozbudowy.

III NAGRODA

Mateusz Dziuba

TEMAT: TEORIA WIDZENIA – PROJEKT GALERII SZTUK WIZUALNYCH Z ADAPTACJĄ RUIN FORTU NR 4

„BLONIA” NA CICHYM KĄCIKU W KRAKOWIE

UCZELNIA: POLITECHNIKA KRAKOWSKA

PROMOTOR: DR INŻ. ARCH. JAROSŁAW HUEBNER, PROF. PK

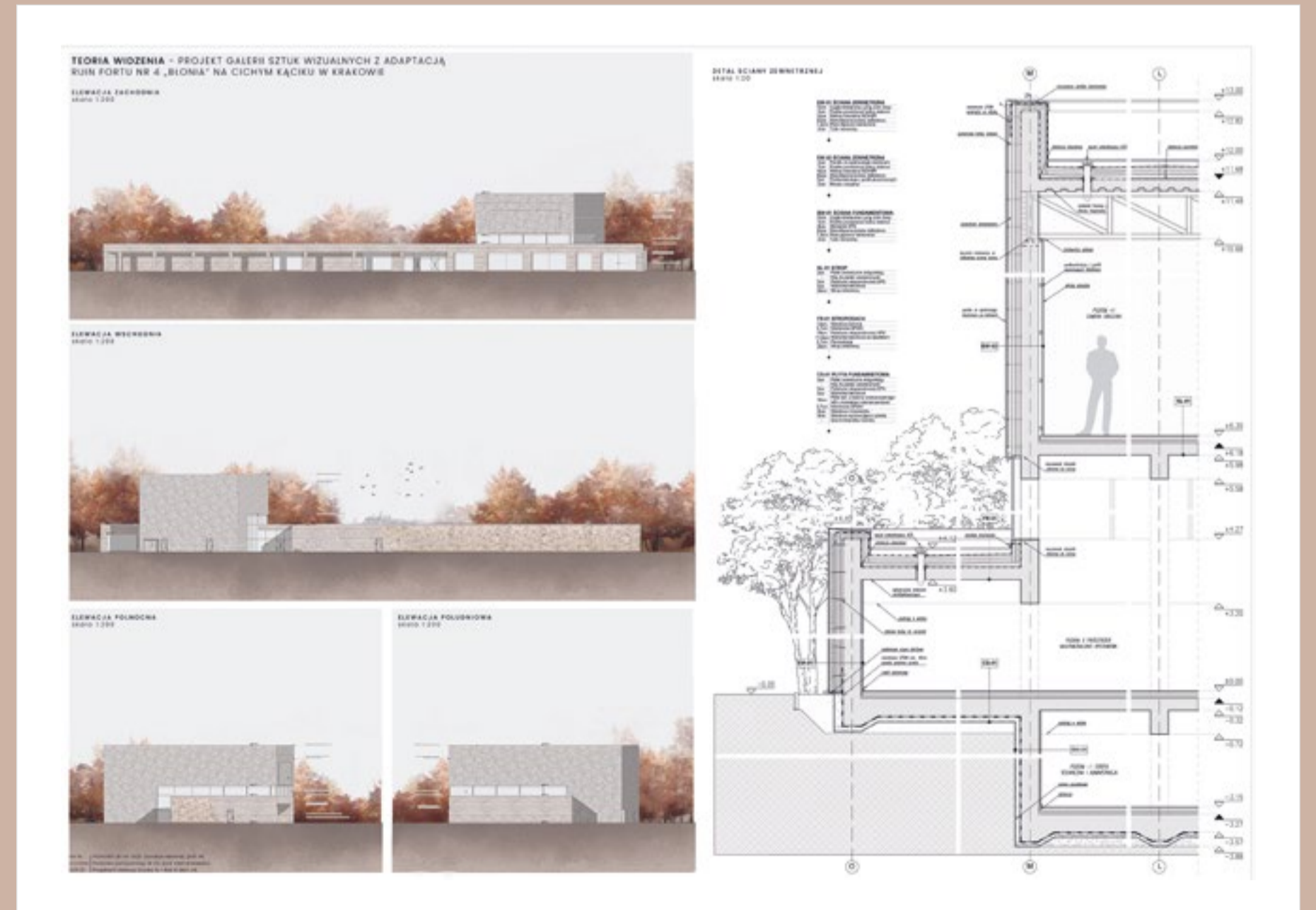
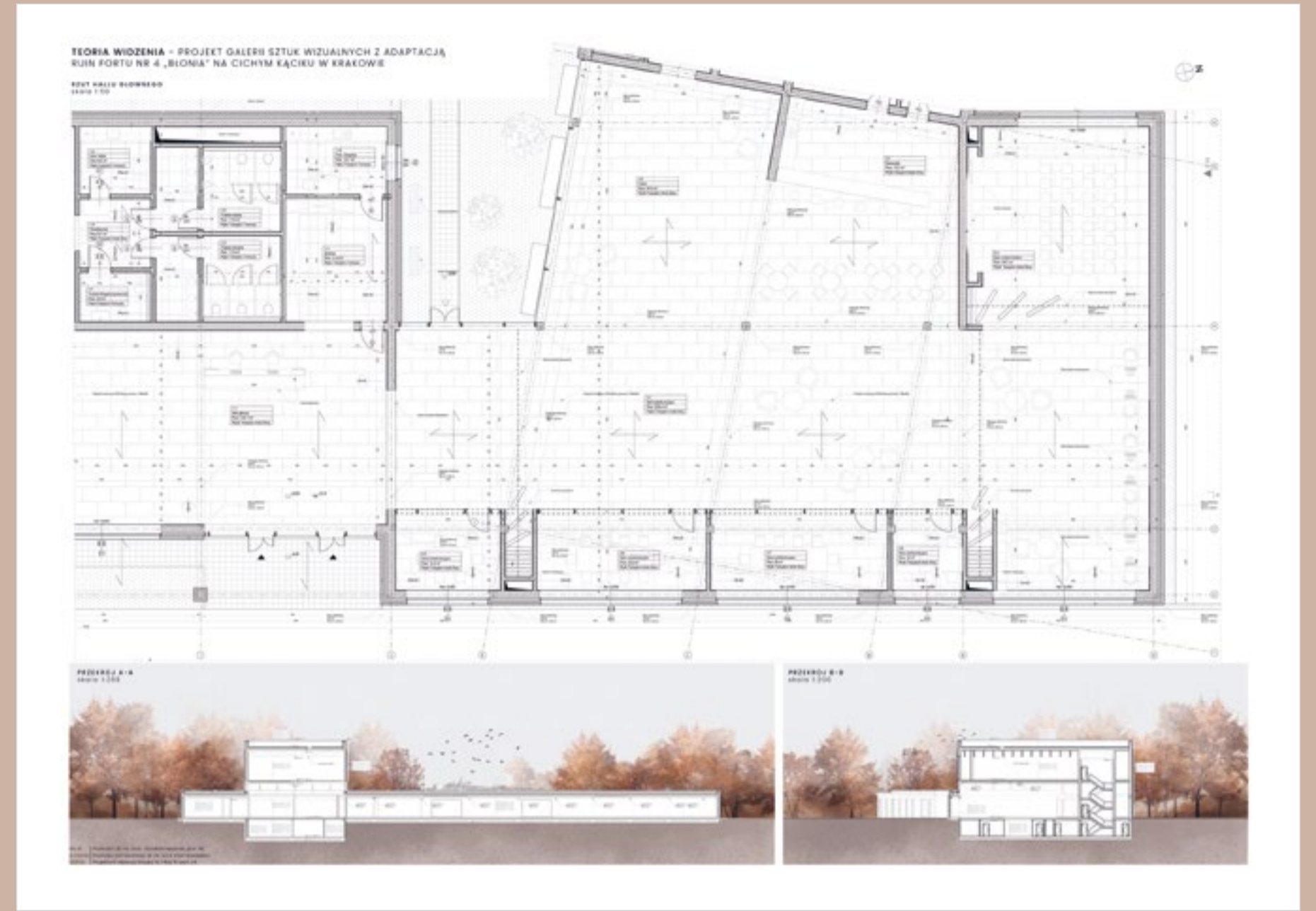
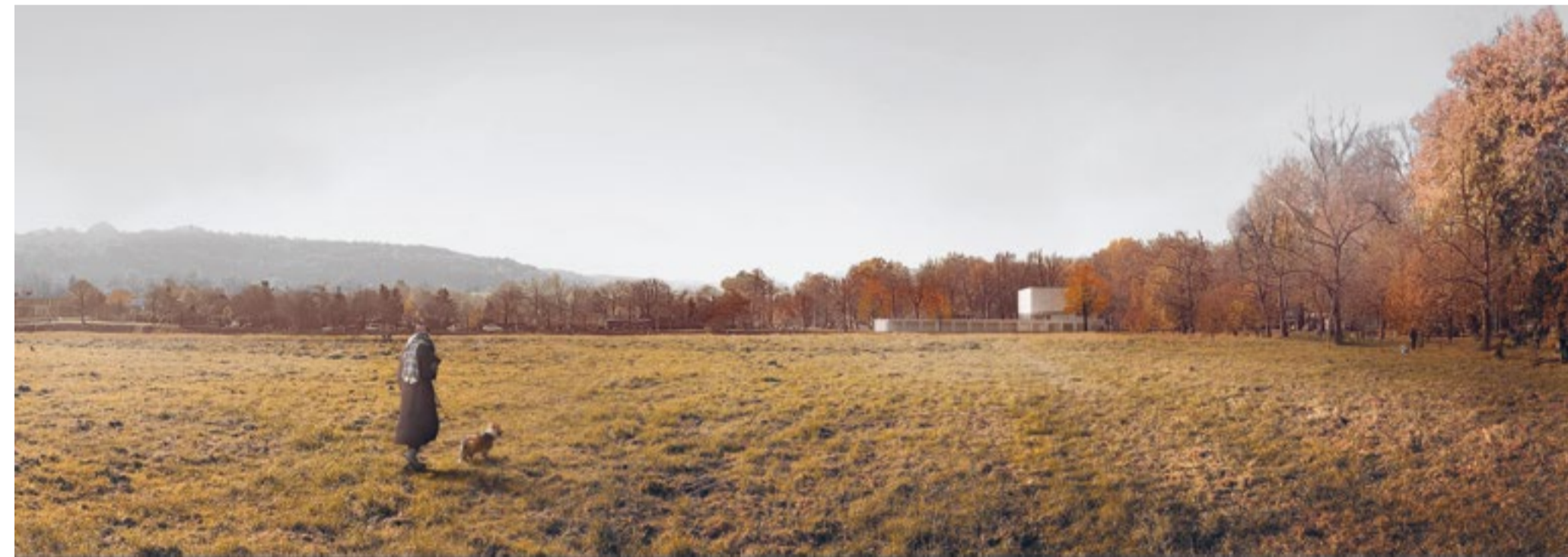
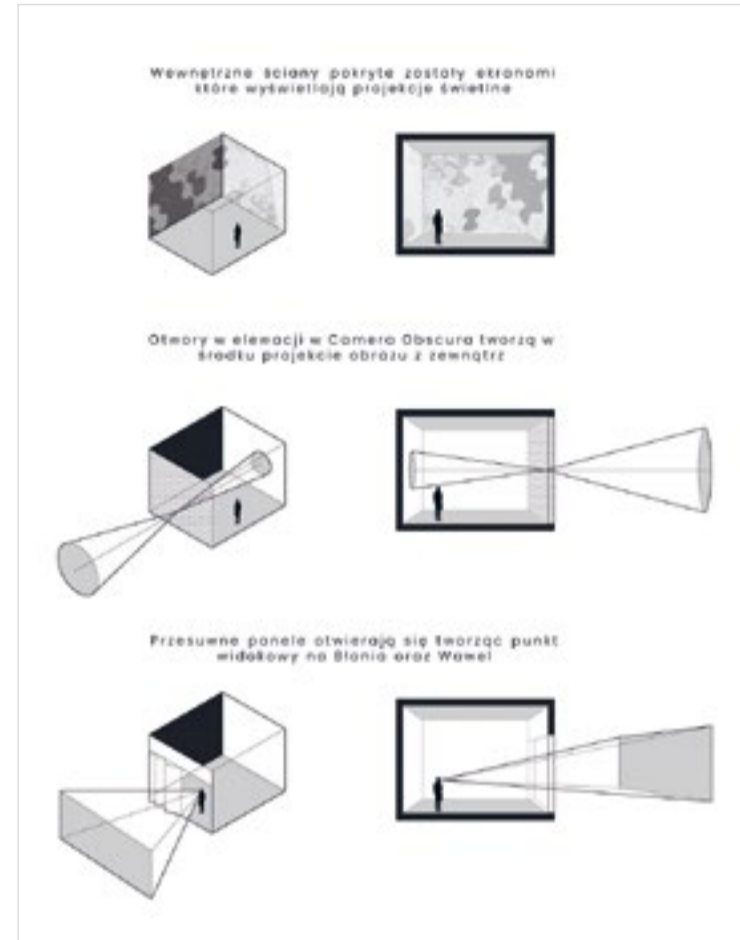
Projekt przewiduje zagospodarowanie i rewitalizację zdegradowanej działki w Krakowie przy zachowaniu istniejącego drzewostanu oraz ruin fortu. W jej otoczeniu znajdują się tereny ważne dla urbanistyki miasta, jak Błonia i Oleandry, a także obiekty powstałe w dwudziestoleciu międzywojennym.

Zachowane fragmenty fortu stanowią część nowego budynku, który daje im nową funkcję i drugie życie. Wokół obiektu zaprojektowana została ścieżka odtwarzająca dawny kształt fortyfikacji. Galeria wraz z powstającym obok Centrum Muzyki tworzą nową przestrzeń kultury Krakowa w otoczeniu zieleni.

Opisane w *Teorii widzenia* Władysława Strzemińskiego rodzaje percepcji rzeczywistości wykorzystane zostały w procesie projektowania, aby wpisać budynek w kontekst i przyciągać odwiedzających na zrewitalizowany teren.

Obiekt składa się z dwóch brył. Pierwsza, na podłużnej osi ruin, mieści sale wystawiennicze wykorzystujące dawny fort. Obok znajduje się strefa edukacyjna. Dzięki ściankom przesuwным wewnątrz można podzielić w zależności od potrzeb. Parter pokryto jasną cegłą, nawiązując do budowl dwudziestolecia międzywojennego. Ceramika tworzy łagodne przejście pomiędzy ruinami a nowym budynkiem. Druga bryła stanowi dominantę wysokościową i wizualną. Pełni funkcję camera obscura – światło przechodzące do wnętrza przez perforowane panele z aluminium wyświetla obraz z zewnątrz. W środku dominantą znajduje się także sala widowiskowa. Przednią ścianę można rozsunąć, ukazując widok na Błonia i Wawel.

OPINIA KOMISJI: Nagrodę przyznano za wrażliwe i głęboko analityczne podejście do wyboru form kształtowania zarówno funkcji jak i formy oraz faktury zabudowy. Na pochwałę zasługuje szerokie spektrum przeanalizowanych kontekstów. Od próby wykorzystania wartości historycznych lokalizacji poprzez namysł nad sposobem fakturowania brył, aż po ciekawy eksperyment ze zmaterializowaniem w architekturze dorobku teoretycznego Władysława Strzemińskiego. Ten dialog wielu skal, połączony z pokorą i prostotą rozwiązań sprawia, że projekt czyta się ciekawie i z zainteresowaniem. Całość podkreśla właściwie dobrana szata graficzna plansz.

WYRÓŻNIENIE

Dominika Bednarek

TEMAT: NISKOEMISYJNE OSIEDLE MIESZKANIOWE DLA RODZIN PRACOWNIKÓW ROLNYCH – KONKURS ARCHITECTURE AT ZERO

UCZELNIA: POLITECHNIKA WROCŁAWSKA

PROMOTOR: DR HAB. INŻ. ARCH. PAWEŁ KIRSCHKE

Projekt zwyciężył wśród prac studenckich zgłoszonych do międzynarodowego konkursu Architecture at Zero. Tematem opracowania jest osiedle mieszkaniowe dla rodzin pracowników rolnych, obejmujące 105 mieszkań o zróżnicowanej powierzchni. Mają one stanowić atrakcyjną alternatywę zarówno pod względem architektonicznym, jak i ekonomicznym dla mieszkańców miasta Visalia w Kalifornii. W celu stworzenia przyjaznego miejsca do życia zaprojektowano również dom wspólnotowy oraz kompleks rekreacyjny, w którego skład wchodzi m.in. boisko, plac zabaw i siłownia plenerowa. Projekt osiedla powstał w oparciu o przeprowadzone analizy terenu oraz potrzeb mieszkańców.

Podstawową decyzją urbanistyczną było nadanie zabudowie formy minikwartałów. Skrzydła obiektów tworzą wewnętrzny dziedzińiec, będący strefą półprywatną lokatorów. Znajduje się tam zieleń, zbiornik wodny oraz szklarnia, w której mieszkańcy mogą wspólnie uprawiać rośliny.

Budynki są dostosowane do kalifornijskich standardów zeroenergetyczności dzięki zastosowaniu rozwiązań architektury zrównoważonej. Wykorzystano zarówno naturalne materiały budowlane, jak i zaawansowane systemy proekologiczne, m.in. system ścian pasywnych wykonanych z betonu konopnego, gruntuwą pompę ciepła, zbiorniki na deszczówkę, zielone terasy użytkowe, panele fotowoltaiczne, innowacyjny system ogniw perowskitowych. Przeprowadzone na podstawie budynku wzorcowego obliczenia bilansu energetycznego pokazują skuteczność zastosowanych rozwiązań.

OPINIA KOMISJI: Wyróżnienie przyznano za całościowe spojrzenie na zadane konkursem architektonicznym pytania. Konieczność pogodzenia względów urbanistycznych, społecznych i ekologicznych przybrała spójną kontekstualną formę.

WYRÓŻNIENIE

Dominika Cieplak

TEMAT: MOTEL DRUIM UACHDAIR W SZKOCJI

UCZELNIA: POLITECHNIKA KRAKOWSKA IM. TADEUSZA KOŚCIUSZKI

PROMOTOR: DR HAB. INŻ. ARCH. PIOTR WINSKOWSKI, PROF. PK

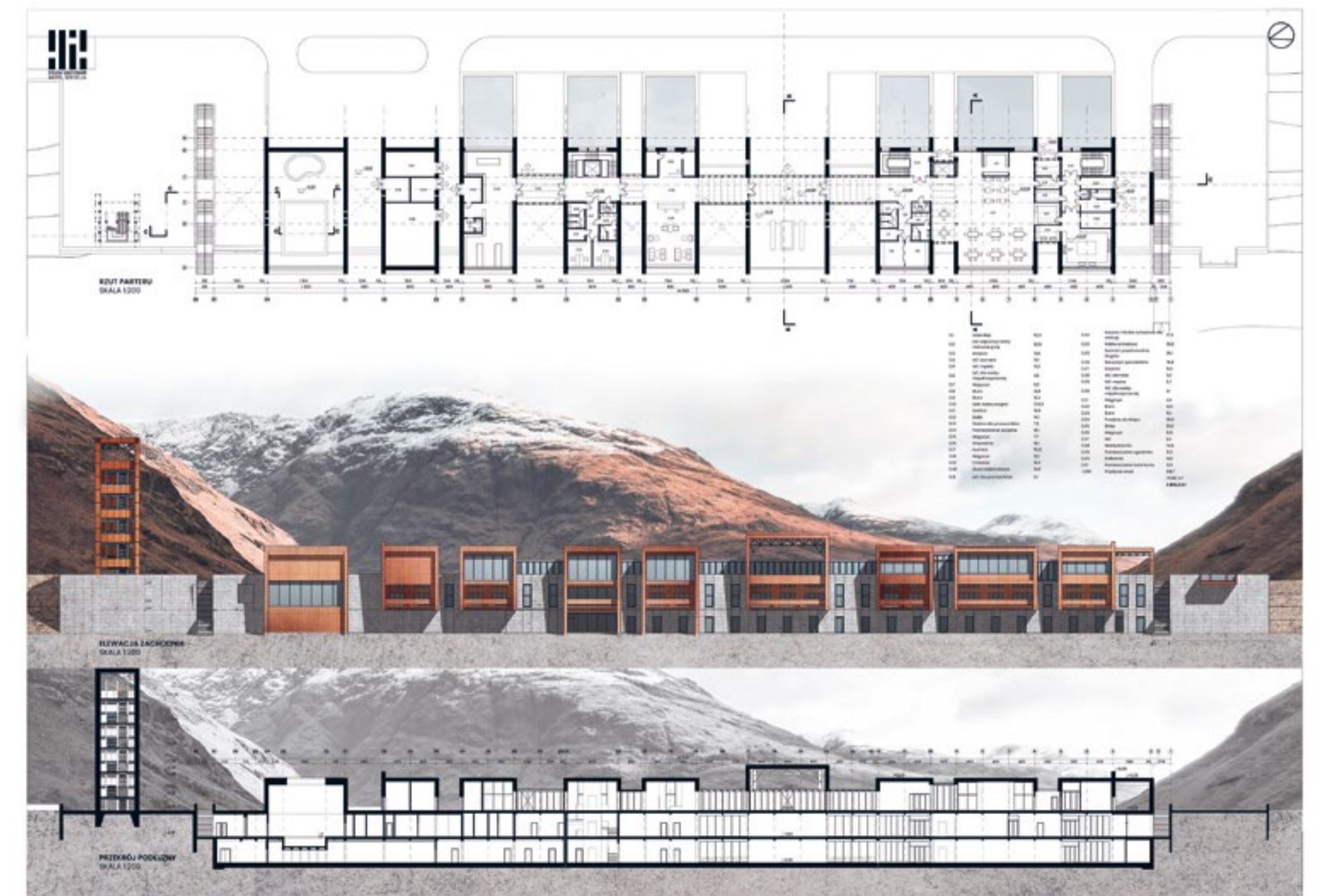
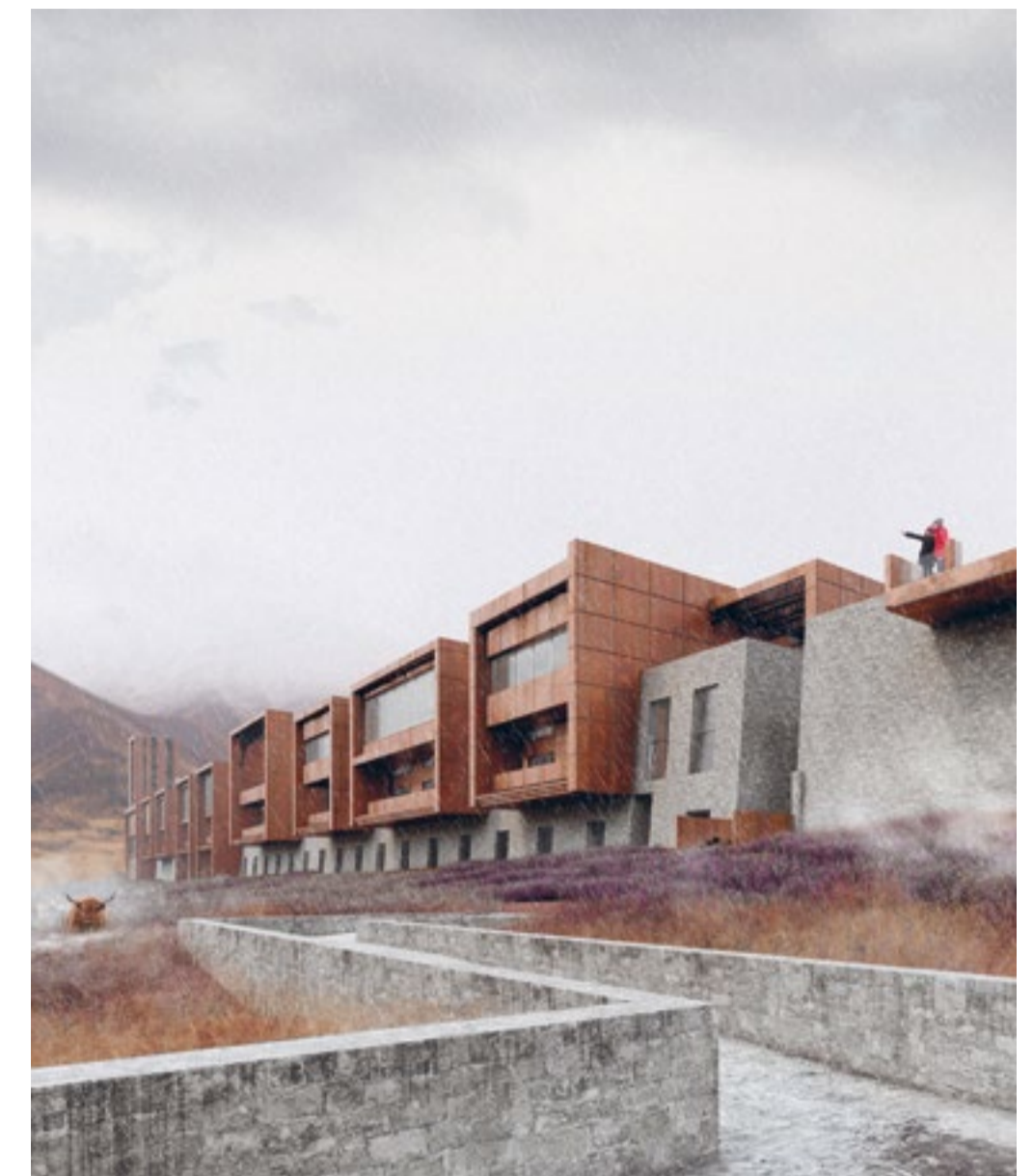
Motel w przełęczy Pass of Drumochter w Szkocji to obiekt wpisany w otoczenie, nadający mu dodatkową wartość przy jednoczesnej ochronie przyrody. Szkice projektowe poprzedziła analiza miejsca – od warunków terenowych, przez archetyp lokalnej architektury, aż do kultury. Koncepcja motelu powstała pomiędzy historyczną koleją a trasą A9, w otoczeniu wrzosowisk, które wraz ze wzgórzami wyznaczają paletę barw.

Schematem koncepcji jest kamienna bryła wbita w zbocze, stanowiąca podstawę dla powtarzających się cortenowych pudełek, które kojarzyć się mogą z wagonami starej, zarzewiającej kolei górskiej. Ich układ otwiera widok na góry i nie przesłania panoramy od strony głównej drogi, skąd widoczny jest jako zespół parterowych obiektów połączonych szklanym łącznikiem. Konstrukcja budynku powiązana jest z otoczeniem – stalowy, lekki szkielet parteru odnosi się do historycznej kolei. Wieża, jako przeciwwaga dla długiego, niskiego budynku, jest punktem orientacyjnym i znakiem rozpoznawczym.

Obiekt wyposażono w zbiorniki na wodę deszczową, która jest filtrowana i wykorzystywana ponownie. Zastosowano także przepuszczalne nawierzchnie ze żwiru i z naturalnego, lokalnie występującego kamienia.

Wybór blachy cortenowej umotywowany jest nie tylko jej odcieniem i odpornością na warunki atmosferyczne, ale przede wszystkim zdolnością do transformacji z upływem czasu. Rdzawa blacha stopniowo zmienia kolor w zależności od panującej wilgoci, kamieniąca podstawa zaś porasta mchem, dzięki czemu budynek zespala się z krajobrazem.

OPINIA KOMISJI: Wyróżnienie przyznano za interesującą próbę dialogu architektury z naturą. Na pochwałę zasługują również dopracowanie detali architektonicznych i strona graficzna projektu.

WYRÓŻNIENIE

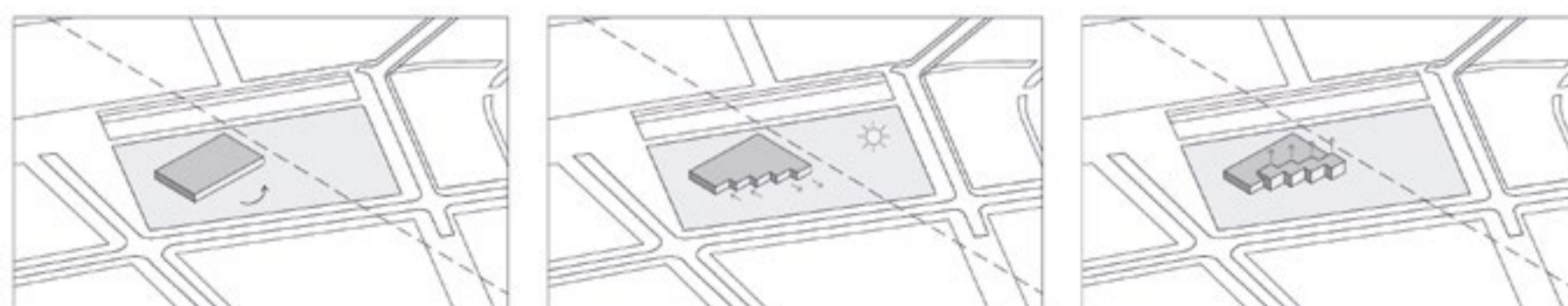
Marianna Golińska

TEMAT: PRZEDSZKOLE ENERGOEFEKTYWNE W TECHNOLOGII DREWNA MASYWNEGO NA WARSZAWSKIM MOKOTOWIE
UCZELNIA: POLITECHNIKA WARSZAWSKA
PROMOTOR: DR HAB. INŻ. ARCH. MIROSLAW ORZECHOWSKI, PROF. PW; MGR INŻ. ARCH. SŁAWOMIR KOWAL

Praca dyplomowa przedstawia projekt energoefektywnego przedszkola w technologii drewna masywnego, zlokalizowanego na Mokotowie w Warszawie, na terenie pod skocznia. Budynek został zaprojektowany przy wykorzystaniu systemu Thoma Holz 100.

Głównym założeniem projektu było stworzenie zdrowego i przyjaznego budynku, który sprzyja rozwojowi dzieci, a jednocześnie wykorzystuje rozwiązania proekologiczne ograniczające emisję dwutlenku węgla. Ważną częścią projektu jest przestrzeń zewnętrzna, która ma wspierać aktywność fizyczną dzieci. Jej elementy mają również funkcję edukacyjną i wypoczynkową.

OPINIA KOMISJI: Wyróżnienie przyznano za podjęcie wyzwania projektowego jakim jest rozszerzenie użycia ekologicznych drewnianych konstrukcji budynków na potrzeby funkcji, nie tylko mieszkaniowych jednorodzinnych, ale także na budynki usługowe. Uwagę zwraca dbałość o detale i układ funkcjonalny, krajobrazowy oraz efektywność energetyczna budynku.

WYRÓŻNIENIE

Robert Juśkiewicz

TEMAT: PROJEKT NOWOCZESNEGO BUDYNKU HOTELOWEGO Z USŁUGAMI W PARTERZE PRZY UL. CUKROWNICZEJ W LUBLINIE
UCZELNIA: WYŻSZA SZKOŁA PRZEDSIĘBIORCZOŚCI I ADMINISTRACJI W LUBLINIE
PROMOTOR: DR INŻ. ARCH. KATARZYNA SZMYGIN

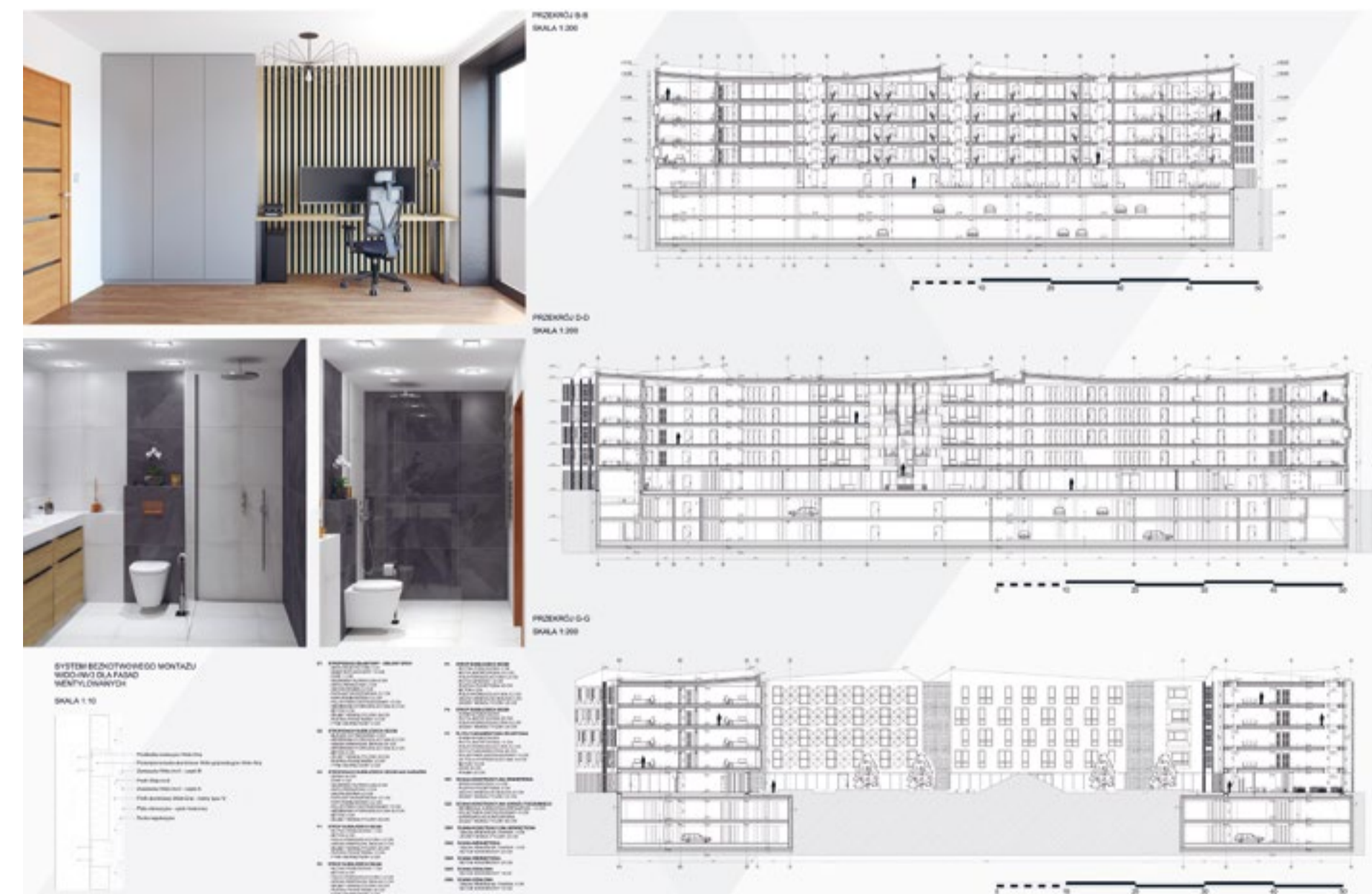
Przedmiotem pracy jest projekt architektoniczno-budowlany hotelu z usługami w parterze jako budynku użyteczności publicznej.

Obiekt o dość dużej kubaturze został optycznie podzielony na mniejsze segmenty przedzielone korytarzem ze strefą wypoczynkową. Zaprojektowano trzy różne fasady z zastosowaniem tych samych materiałów (spiek kwarcowy, szkło i aluminium), ale o różnych formach przeszkleń, wykusy czy też elementów dekoracyjnych, aby urozmaicić bryłę budynku. Ażurowe, antracytowe panele aluminiowe łączą segmenty obiektu w całość.

Parter pełni funkcję usługową i jest w większości dostępny nie tylko dla gości hotelowych. Zaprojektowano tu recepcję, pokój ochrony, pokój gier, pokój dla dzieci, restaurację, ogólnodostępne toalety, salon SPA, salon fryzjerski, gabinet stomatologiczny i medycyny estetycznej oraz siłownię. Na pozostałych piętrach zaplanowano pokoje gościnne i pomieszczenia gospodarcze oraz dodatkowo na pierwszym piętrze dwie sale konferencyjne i dwa pokoje pracownicze. W centralnej części budynku na każdej z kondygnacji naziemnych zaprojektowano *open space* jako strefę wypoczynkową. Znajduje się w niej sześć wind, podwieszane na stalowych linach schody galeriowe, a na parterze dodatkowo recepcja.

Zaproponowane rozwiązania architektoniczne łączą budynek i przestrzeń wokół niego w jedną kompozycyjną, estetyczną i funkcjonalną, wykorzystując dużą ilość zieleni niskiej oraz drzewa na podwyższonych rabatach i kaskadach, a także siedziska.

OPINIA KOMISJI: Wyróżnienie zostało przyznane za przykład adaptacji obiektu fabryki, której nadano nową funkcję z poszanowaniem i zachowaniem niepowtarzalnego klimatu oraz wykorzystaniem istniejącej tkanki. Na pochwałę zasługują przeprowadzone analizy, które uzasadniają i tłumaczą decyzje projektowe.

WYRÓŻNIENIE

Bartosz Ligwiński

TEMAT: PLOMBA W CENTRUM ŁÓDZI Z USŁUGAMI W PARTERZE

UCZELNIA: POLITECHNIKA ŁÓDZKA

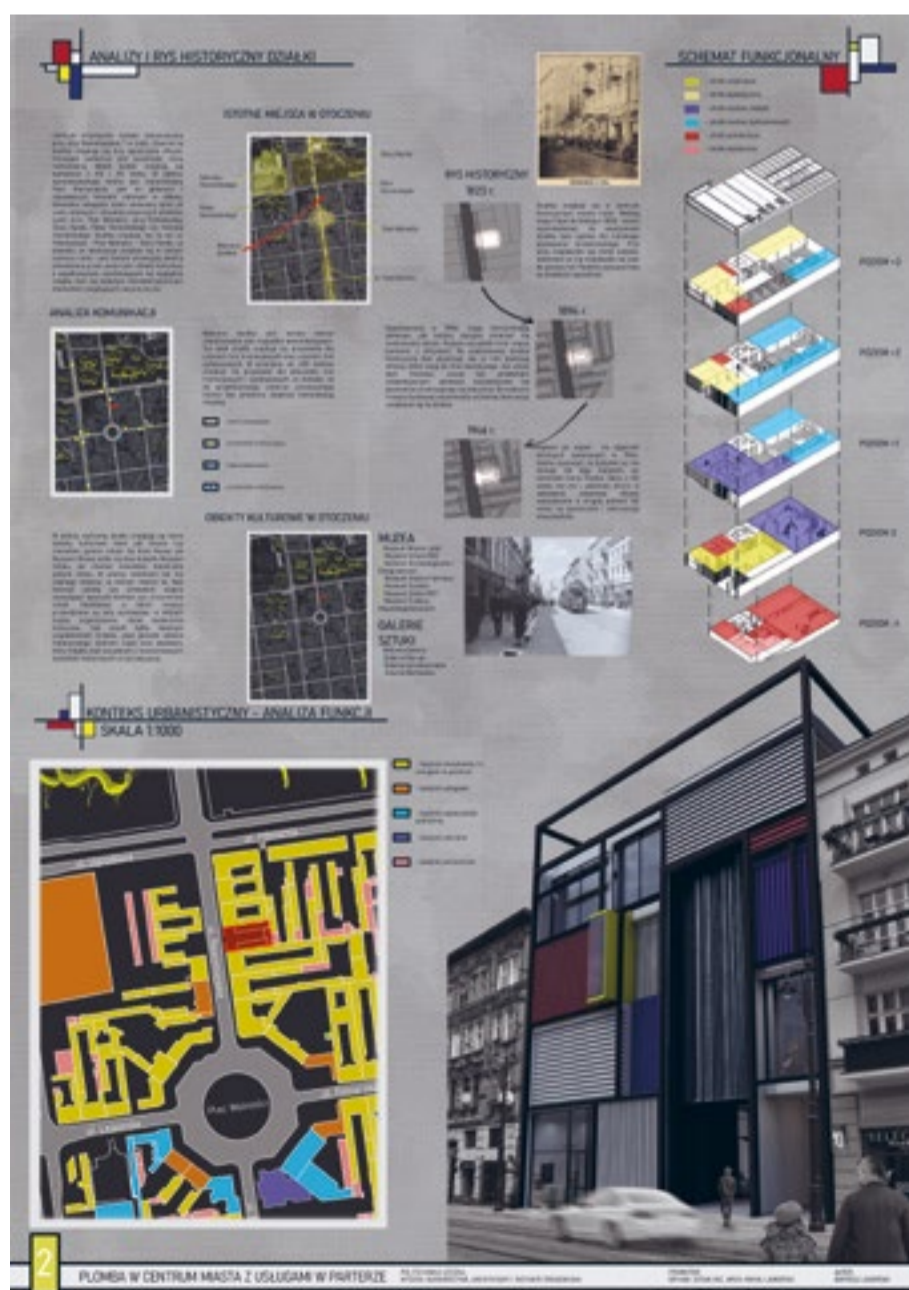
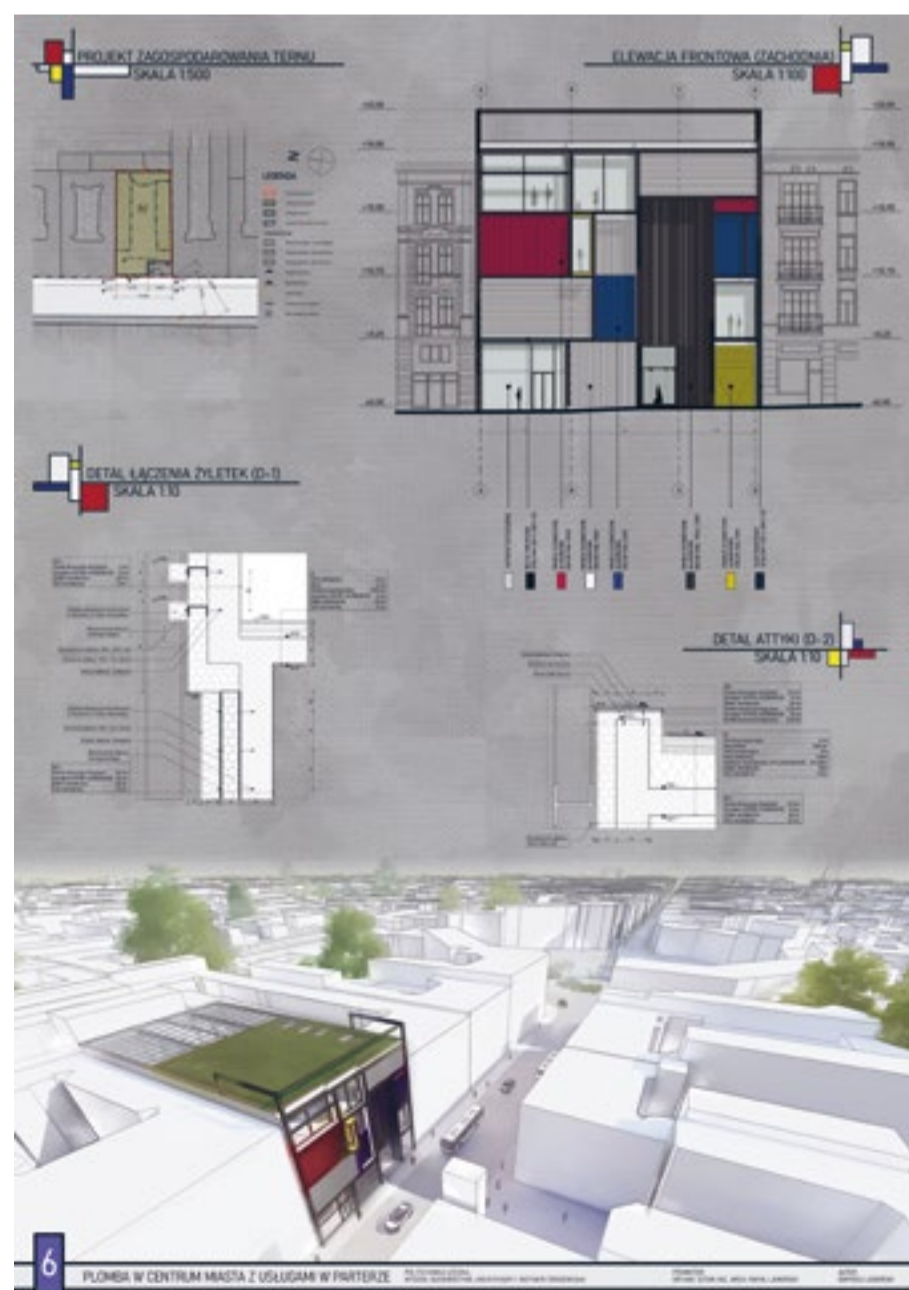
PROMOTOR: DR HAB. SZTUKI INŻ. RAFAŁ LAMORSKI

Dyplom jest projektem koncepcyjnym plomby zaadaptowanej na centrum artystyczne w celu promowania sztuki lokalnych artystów. Dziura w zabudowie pierzejowej stanowi istotny problem urbanistyczny w centrum Łodzi, wyzwaniem było też wpasowanie obiektu w kontekst tkanki miejskiej oraz nadanie mu cech charakterystycznych i kojarzących się z Łodzią.

Wygląd budynku jest inspirowany stylem neoplastycznym, industrializmem oraz dziełami Władysława Strzemińskiego i Katarzyny Kobro – najślawniejszych polskich neoplastyków, którzy przez dłuższy okres swojej twórczości mieszkali w Łodzi. Podział elewacji, jej proporcje czy zaznaczenie „bramy” to elementy charakterystyczne dla łódzkiej kamienicy. W kondygnacji podziemnej usytuowano parking, strefę techniczną oraz socjalną. Na parterze mieści się kawiarnia, strefa wejściowa i główna sala wystawowa. Na pierwszym i drugim piętrze znajdują się sale wystawowe oraz wykładowe. Ostatnia kondygnacja obejmuje strefę biurową i dydaktyczną.

Budynek zapewnia przestrzeń do tworzenia sztuki oraz do jej wystawiania, dzięki czemu artysty z rejonu łódzkiego mogą zyskać szansę na rozgłos oraz dalszy rozwój. Projekt został poprzedzony analizami oraz jest zgodny z *Prawem budowlanym* i *Planem miejscowym*.

OPINIA KOMISJI: Wyróżnienie przyznano za udaną próbę połączenia nowoczesności architektonicznej z historycznym plombowym układem urbanistycznym Łodzi, w nawiązaniu do twórczości łódzkich artystów Władysława Strzemińskiego i Katarzyny Kobro.

WYRÓŻNIENIE

Justyna Matyska

TEMAT: STUDIUM KULTURY ŻYDOWSKIEJ W ZABUDOWIE PLOMBOWEJ

PRZY UL. WŁODKOWICA WE WROCŁAWIU

UCZELNIA: POLITECHNIKA WROCŁAWSKA

PROMOTOR: DR HAB. INŻ. ARCH. MAŁGORZATA CHOROWSKA, PROF. PW

Projekt powstał w oparciu o obserwację terenów bulwaru Tadeusza Jasińskiego we Wrocławiu oraz toczącego się tam życia kulturowego i towarzyskiego. Ze względu na znaczny udział ludności żydowskiej w historii Wrocławia obiekt ma za zadanie zaznajamiać mieszkańców oraz turystów z kulturą żydowską w sposób aktywny. Dodatkowo działka przy ul. Włodkowica 14 stanowi obecnie wyraźną przerwę w pierzei zabudowy, obniżając walory wizualne tego miejsca oraz będąc nieatrakcyjnym wnętrzem urbanistycznym.

OPINIA KOMISJI: Wyróżnienie zostało przyznane za interesujące kształtowanie zabudowy oraz ciekawe rozwiązania architektoniczne, które wpisują się w otoczenie i charakter zabudowy.

WYRÓŻNIENIE

Mateusz Mościcki

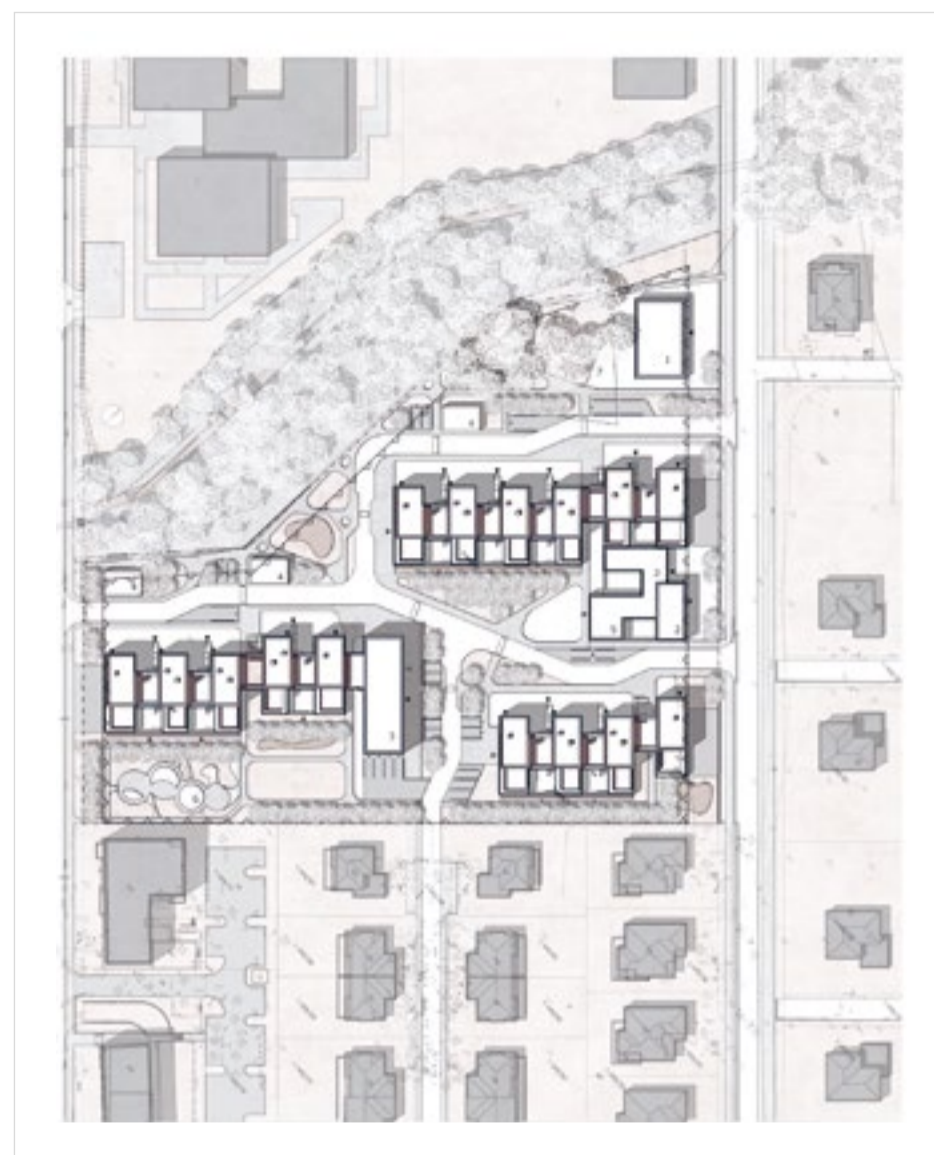
TEMAT: OSIEDLE MIESZKANIOWE DOMÓW JEDNORODZINNYCH W JABŁONNIE,
PROJEKTOWANE W TYPOLOGII NISKO-GĘSTO
UCZELNIA: POLITECHNIKA WARSZAWSKA
PROMOTOR: DR HAB. INŻ. ARCH. JAN SŁYK, PROF. PW

Projekt jest propozycją alternatywy dla standardowych typów zabudowy w Polsce. Typologia nisko-gęsto, będąca etapem pośrednim pomiędzy zabudową wielorodzinną a jednorodziną, pozwala na zaproponowanie własnego mieszkania ludziom o mniejszych możliwościach finansowych. Z tego też powodu działka zlokalizowana jest na obrzeżach aglomeracji warszawskiej.

W projekcie osiedla przeplatają się różne typy zabudowy: domy atrialne, zabudowa szeregowa, spiętrzona i budynek wielorodzinny, w celu maksymalnego wykorzystania terenu. Koncepcję można podzielić na cztery podstawowe elementy: strefę uspokojonej komunikacji; tereny społecznych aktywności oraz otwarte tereny zielone; budynki mieszkalne wraz z funkcjami uzupełniającymi; prywatne strefy zielone ogrodowej. Istotnym kryterium planu osiedla było zbalansowanie terenów dostępnych publicznie (place zabaw), półpublicznie (społeczne, handlowe), półprywatnie (strefy wejściowe) i prywatnie (ogródki) w celu zapewnienia każdemu mieszkaniu indywidualnego skrawka zieleni przy jednoczesnym dążeniu do budowania społeczności. W osiedle wprowadzono też otwarte przestrzenie usługowo-biurowe na parterach. Każdy z budynków posiada zamknięty parking oraz miejsca postojowe.

Architektura osiedla dąży do powtarzalności stosowanych układów, co ma na celu uzyskanie transparentności ich miejsca w przestrzeni oraz nadanie rytmu i klarowności zabudowie. Jednocześnie bryła modułu jest dość złożona i rozczłonkowana, dzięki czemu założenie unika monotonii.

OPINIA KOMISJI: Wyróżnienie przyznano za spójne i konsekwentne rozważania na temat modelu zamieszkiwania w różnym typach zabudowy grupowanych w ramach jednego terenu. Próba zbudowania różnorodnej struktury pod względem morfologii i formy przepleciona z usługami stara się odszukać kruchą równowagę idealnej struktury mieszkaniowej.

WYRÓŻNIENIE

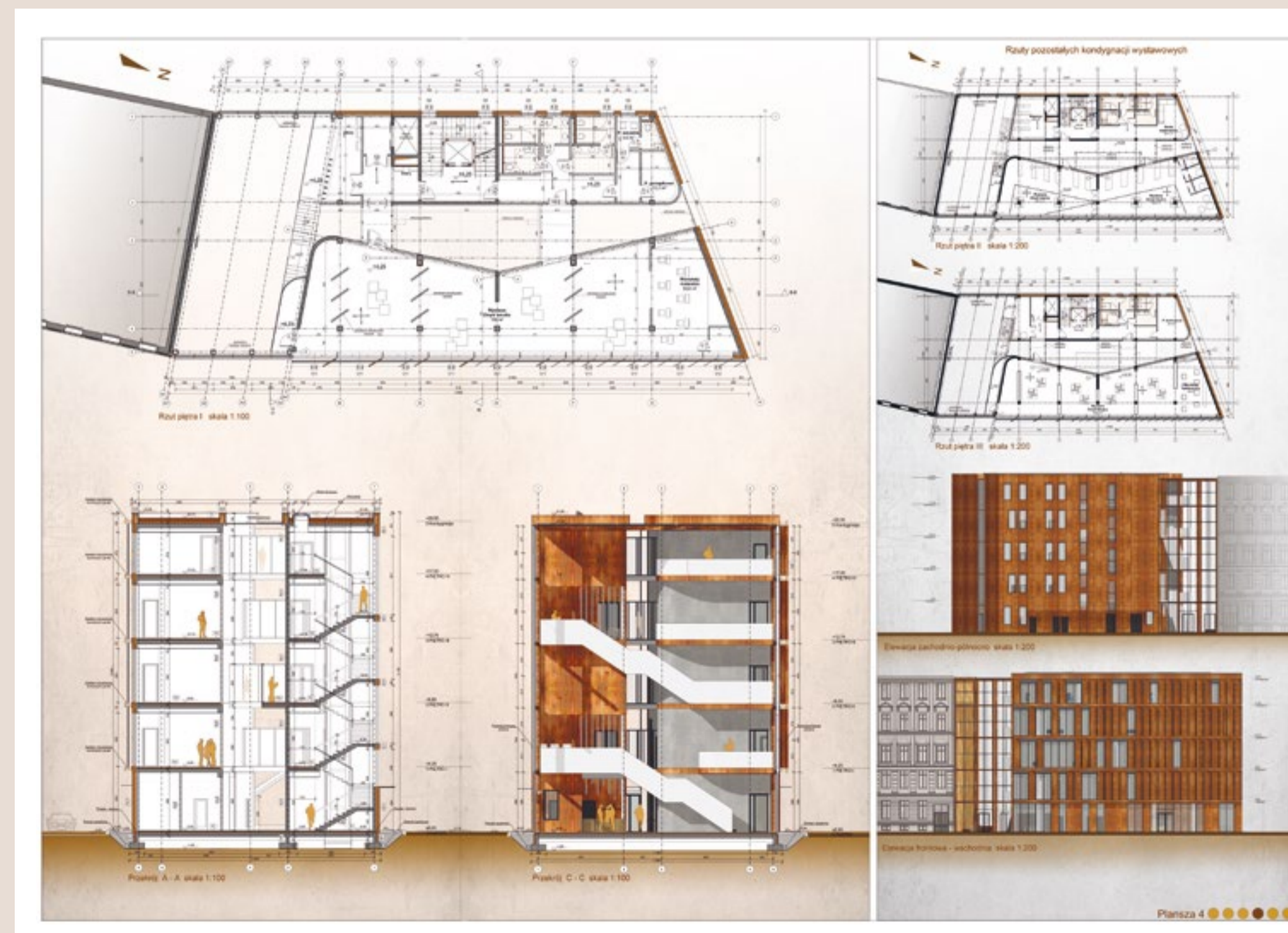
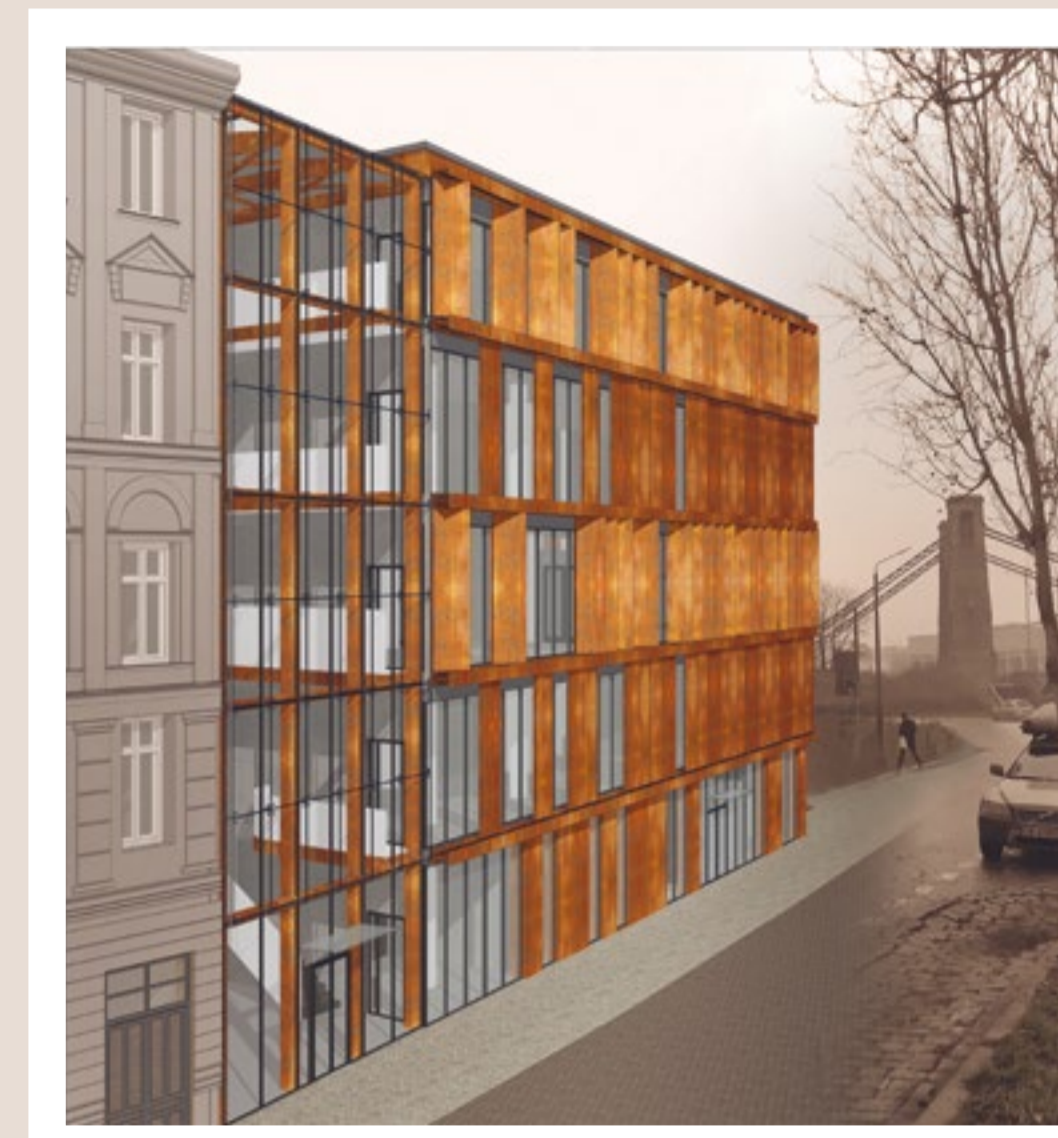
Dawid Rozkuszka

TEMAT: WROCLAWSKA GALERIA SZTUKI INTERAKTYWNEJ
UCZELNIA: POLITECHNIKA WROCLAWSKA
PROMOTOR: DR HAB. INŻ. ARCH. EWA CISEK

Przedmiotem pracy jest projekt obiektu usługowego w zabudowie plombowej. W budynku główną funkcję pełni galeria sztuki interaktywnej, ale zlokalizowano tam również usługi pomocnicze, takie jak punkt sprzedaży pamiątek czy restauracja. Działka przeznaczona do zabudowy mieści się w historycznym centrum Wrocławia. Celem założenia jest uaktywnienie terenów pl. Społecznego, którego duży potencjał nie jest obecnie wykorzystywany.

Projekt zakłada nawiązanie do tradycji miejsca poprzez wyeksponowanie murali ściennych, regularnie pojawiających się na istniejącej zabudowie. W obiekcie uwzględniono wykorzystanie nowoczesnych technologii w celu zarówno uatrakcyjnienia przestrzeni ekspozycyjnych, jak i poprawy ogólnego sposobu funkcjonowania budynku (np. instalacje do odzysku wody deszczowej i panele fotowoltaiczne). Zaproponowano zastosowanie rozwiązań technicznych, które poprawiają parametry ekologiczne inwestycji, m.in. mobilną elewację umożliwiającą kontrolowanie ilości światła docierającego do wnętrza.

OPINIA KOMISJI: Wyróżnienie przyznano za zastosowanie nowoczesnych rozwiązań funkcjonalnych i technicznych w historycznym kontekście Wrocławia oraz za zachowanie i dostosowanie skali budynku do kontekstu otoczenia. Interesująco kształtowana elewacja nadaje budynkowi lekkości.

WYRÓŻNIENIE

Malwina Nowak

TEMAT: BUDYNEK MIESZKANIOWY PRZY ULICACH PRZEMYSŁOWEJ I ŻUPAŃSKIEGO W POZNANIU

UCZELNIA: POLITECHNIKA POZNAŃSKA

PROMOTOR: DR INŻ. ARCH. MARCIN GIEDROWICZ

Głównym celem pracy było znalezienie rozwiązania funkcjonalnego i bryłowego dla uzupełnienia kwartalu na rogu ulic Przemysłowej i Żupańskiego w Poznaniu, z uwzględnieniem funkcji mieszkaniowej z usługami w parterze.

Jednym z założeń było zaprojektowanie formy wpisującej się pomiędzy przylegające do działki budynki, pochodzące z różnych okresów, oraz podkreślającej narożnik, u którego zbiegają się pierzeje. W zagospodarowaniu terenu dziedzińca i projekcie części usługowej zaplanowano przenikanie się przestrzeni prywatnych i publicznych. Forma, poprzez artykulację elewacji, motyw wypchnięć i wepchnięć, proporcje otworów czy rozwiązania materiałowe, nawiązuje zarówno do współczesnego budynku mieszkaniowego przy ul. Przemysłowej, jak i do historycznej kamienicy o odmiennym charakterze przy ul. Żupańskiego. Bryła budynku kontynuuje również spadki dachów sąsiednich obiektów oraz dopasowuje się do istniejących gzymsów poprzez zastosowanie skośnych połaci, które zbiegają się w najwyższym punkcie, podkreślając także narożnik kwartalu i artykułując wejście do lokalu usługowego znajdującej się w parterze.

Celem projektu było również zaproponowanie funkcjonalnych mieszkań na kondygnacjach powtarzalnych mimo ograniczonej powierzchni zabudowy. Zaplanowano także strefę rekreacyjną w postaci podwórka. W obiekcie zastosowano rozwiązania proekologicznie, m.in. w formie zielonego dachu i paneli fotowoltaicznych. Ogólnodostępne strefy budynku przystosowane są dla osób z ograniczeniami ruchowymi.

OPINIA KOMISJI: Wyróżnienie przyznane za zwarte i oszczędne kształtowanie architektury obiektu oraz za skromność artykulacji nowoczesnej estetyki w kwartałowej pierzejowej zabudowie.

WSC | TWÓJ PARTNER TECHNOLOGICZNY

Album prac dyplomowych nagrodzonych w Konkursie
DYPLOM Z ARCHICADEM 2021/2022

Organizator Konkursu:
WSC Witold Szymanik i S-ka Sp. z o.o.

Jury Konkursu:
mgr inż. arch. Robert Konieczny (KWK Promes) — przewodniczący
mgr inż. arch. Piotr Buśko (Profil)
mgr inż. arch. Wojciech Gwizdak (2G Studio)
mgr inż. arch. Zbigniew Maćków (Maćków Pracownia Projektowa)
mgr inż. arch. Witold Szymanik (WSC)
mgr inż. arch. Iwona Szymanik (WSC)
mgr inż. arch. Rafał Śięk (WSC) — sekretarz organizacyjny
mgr inż. arch. Szymon Wojciechowski (APA Wojciechowski)

Opisy prac zostały zredagowane na podstawie tekstów
nadesłanych przez laureatów Konkursu.

Projekt graficzny: Marzka Dobrowolska
Druk: ENAF

Wydawca: WSC Witold Szymanik i S-ka Sp. z o.o.
ul. Brukselska 44 lok. 2, 03-973 Warszawa
Tel.: +48 22 617 68 35
wsc@wsc.pl
www.wsc.pl, www.wsc.pl/dza

GRAPHISOFT
Archicad[®]

NOWOCZESNE PROJEKTOWANIE **BIM**

TWÓJ PARTNER **TECHNOLOGICZNY**

+48 22 517 00 00 | wsc@wsc.pl

Metropol Parasol
Jürgen Mayer